

αννοϊούμε Φάλιες

Τεύχος 2ο
Ιούνιος 2009

περιοδική offline έκδοση

Πλατφόρμα Εκπαιδευτικών

Εργατική δύναμη και ταξική πάλη

Λήδρας

“Χέστηκα” για την Ιστορία

Alert

Γάζα

Αντίρρηση Συνείδησης

ΑΓράμματα

Ομοφοβία

Φυλακές

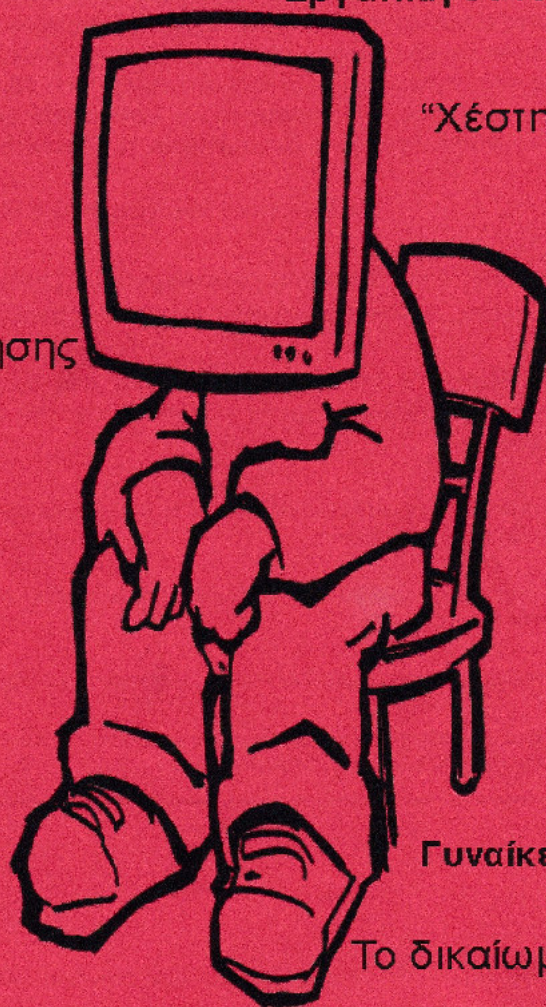
Jumbo

Γυναίκες και Ιατρικό Σύστημα

Το δικαίωμα στην πληροφορία

Ο Απελευθερωτικός Αγώνας σε Αριθμούς

www.falies3.wordpress.com

Για τις Φάλιες

Οι Φάλιες* ξεκίνησαν το 2005 ως ηλεκτρονικό περιοδικό της ομάδας αντιπληροφόρησης ΆτυΠΟς με το σκεπτικό ότι ένα τέτοιο περιοδικό, πέραν από την ειδησεογραφία, θα αποτελούσε και τη βάση για ανάπτυξη του διαλόγου ανάμεσα σε διάφορα άτομα και ομάδες, κάτι που στην Κύπρο ήταν τότε πρακτικά σχεδόν ανύπαρκτο. Μετά από 3 χρόνια διεργασιών και με τη γειτονική εξέγερση να σπρώχνει και στο δικό μας χώρο τις διεργασίες καθορισμού σε πολιτικό και κοινωνικό επίπεδο προβάλλει ξανά, σε πιο ώριμη μορφή, η ίδια ανάγκη: της συνέντευξης διαφόρων αφηγηριών σκέψης, τάσεων και πρακτικών. Ίσως έτσι να φανεί εκ νέου πού βρίσκεται η εναλλακτική-ελευθεριακή σκέψη, ποιες ριζοσπαστικές ιδέες υπάρχουν και ποιες μπορεί να είναι οι καινούριες μορφές πολιτικής δράσης με τα νέα δεδομένα.

**Αννοιά
φάλιες =
αμφισβητώ
τα
δεδομένα,
ταράζω
τα νερά,
ανοίγω νέα
θέματα**

Ξέρουμε ότι οι κατεστημένες κοινωνικές δομές βασίζονται σε έννοιες με κατεστημένο κοινωνικό περιεχόμενο. Θέλουμε να ανατρέψουμε αυτό το περιεχόμενο. Θέλουμε να διαρρήξουμε τα υπάρχοντα πλαίσια αντίληψης και να απαλλοτριώσουμε τις λέξεις από τις νεοφιλελεύθερες τους σημασίες -να κατανοήσουμε την ελευθερία ως κάτι πέραν της αγοράς, την εργασία ως κάτι πέραν της δουλείας, την αξία ως κάτι πέραν της ποσότητας, την σεξουαλικότητα ως κάτι πέραν της διαφήμισης, την ασφάλεια ως κάτι πέραν της αστυνόμευσης, την κοινότητα ως κάτι πέραν του έθνους. Θέλουμε να ανοίξουμε θέματα που η εξουσία κρατά κλειστά γιατί δυναμιτίζουν την κοινωνική συν(εν)οχή.

Θέλουμεν να 'ννοίξουμεν ΦΑΛΙΕΣ!***

Προσκαλούμε φαλιαδώρας*** για δικτύωση και συνεργασία. Σχολιάστε ή στείλετε μας βίντεο, φωτογραφίες, άρθρα, συνεντεύξεις, απόψεις, αναλύσεις στο falies@mail.org

Μπορείτε να δείτε τις πρώτες 4 ηλεκτρονικές εκδόσεις στο αρχείο των φάλιων στη διεύθυνση/απόπειρα www.falies.org, ενώ κάποια κείμενα υπάρχουν και στη δεύτερη μας διεύθυνση/απόπειρα www.falies.wordpress.com.

*Φάλιες = τεχνητές τρύπες σε μεταλλείο που δημιουργούνταν με τη χρήση φαλιομηχανής (είδος κομπρεσέρ), όπου τοποθετούσαν εκρηκτικές ύλες για εξόρυξη του μεταλλεύματος.

**Αννοιά φάλιες = (φράση που χρησιμοποιείται στην κυπριακή καθομιλουμένη, μεταφορική έννοια) αμφισβητώ τα δεδομένα, ταράζω τα νερά, ανοίγω νέα θέματα.

***Φαλιαδώραι = ομάδες μεταλλωρύχων που χειρίζονταν τις φαλιομηχανές στα κυπριακά μεταλλεία

*και *** : από το «Μικρά Χέρια, Η συνεισφορά των παιδιών στα μεταλλεία της Κύπρου τον 20^ο αιώνα», Λουκάς Αντωνίου, Κέντρο Μελέτης της Παιδικής και Εφηβικής Ηλικίας, Λευκωσία, 2004

Η Έντυπη Έκδοση

Αφού λοιπόν επανήλθαμε ηλεκτρονικά το 2009 στη διεύθυνση www.falies3.wordpress.com σκεφτήκαμε ότι θα ήταν χρήσιμο να επανέλθουμε και έντυπα επιχειρώντας έτσι μια περιοδική offline έκδοση με θεματολογία από τη χρονιά που μας πέρασε. Τα κείμενα αυτά προέρχονται είτε από πρωτοβουλίες και συλλογικότητες με κινηματική δράση είτε από άτομα. Πρόκειται κυρίως για αναδημοσιεύσεις ειδησεογραφικών και αναλυτικών κειμένων που θεωρούμε ότι προσεγγίζουν τα γεγονότα με μια κριτική οπτική που αμφισβητεί το υπάρχον και αναζητεί την ιστορική αλλαγή, που σχολιάζουν φαινόμενα δημιουργώντας εναλλακτικούς και νέους χώρους ερμηνείας και κατανόησης της πραγματικότητας.

Για το άνοιγμα του οδοφράγματος της οδού Λήδρας

Το άνοιγμα της διόδου στην οδό Λήδρας το Μάρτη του 2008 αποτελεί σταθμό στη διαδικασία της επανένωσης της Λευκωσίας και της Κύπρου. Σήμερα αποτελεί το πιο πολυσύχναστο οδοφράγμα και αναμφίβολα η διάνοιξη του συνέβαλε στην επέκταση των διακοινοτικών κοινωνικών και εμπορικών επαφών. Από πολιτικής πλευράς σηματοδοτεί την πρώτη συμφωνία Χριστόφια – Ταλάτ που άνοιξε και σημειολογικά τη διαδικασία των εν εξελίξει διαπραγματεύσεων. Ποια ήταν όμως η κοινωνική δυναμική και ποιο το πολιτικό πλαίσιο που επέτρεψε το άνοιγμα; Ας θυμηθούμε λίγο την ιστορία του οδοφράγματος.

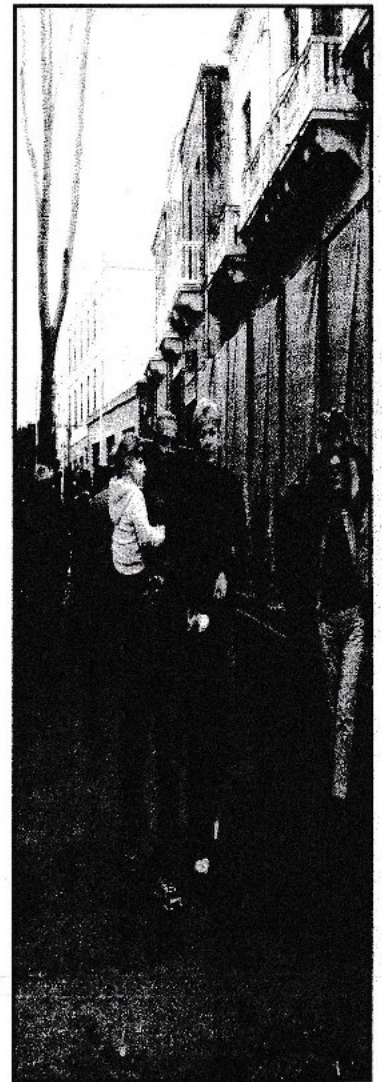
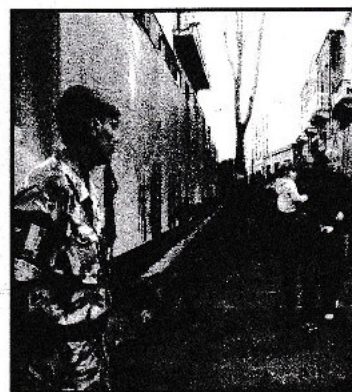
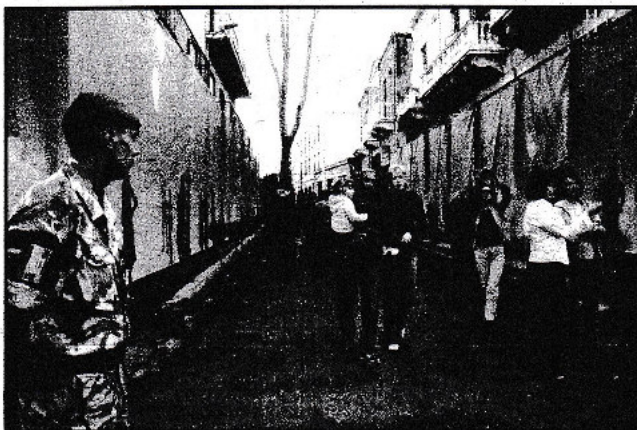
Ήταν το πρώτο οδοφράγμα της διαίρεσης, στον εμπορικότερο τότε δρόμο της πρωτεύουσας. Μετά το 1974 μετατράπηκε σε σύμβολο της διαίρεσης, εργαλείο “διαφώτισης” των ξένων για το δίκαιο του αντικατοχικού αγώνα. Ως τέτοιο επενδύθηκε σημειολογικά με τη ρητορική της “τελευταίας μοιρασμένης Ευρωπαϊκής πόλης”, αποκτώντας αυξημένη πολιτική βαρύτητα στα επικοινωνιακά παιχνίδια των δυο καθεστώτων. Το αίτημα για το άνοιγμα του οδοφράγματος της Λήδρας τέθηκε στη δύσκολη περίοδο που ακολούθησε το δημοψήφισμα του 2004. Ως ελάχιστος πολιτικός στόχος που θα έστελλε το μήνυμα ότι η διαδικασία της επανένωσης που ξεκίνησε το 2003 δεν θα σταματούσε. Το άνοιγμα της διόδου μπορούσε δυνητικά να θέσει τις βάσεις για την επανένωση της παλιάς πόλης.

Η πρώτη κινητοποίηση έγινε στο βόρειο τμήμα το 2005. Μπήκαν μπροστά οι καταστηματαρχες της περιοχής που άσκησαν πίεση στο καθεστώς αναγκάζοντας το να χτίσει υπερυψωμένη γέφυρα (έτσι ώστε να ικανοποιηθεί και ο τουρκικός στρατός) και να δηλώσει ετοιμότητα για το άνοιγμα, ρίχνοντας το μπαλάκι στην ε/κ πλευρά. Η ε/κ πλευρά απαιτούσε την κατεδάφιση της υπερυψωμένης γέφυρας ως προϋπόθεση για το άνοιγμα. Οι ε/κ επαναπροσεγγιστές απάντησαν στις κινητοποιήσεις των τ/κ με τη σύσταση επιτροπής πολιτών που διοργάνωσε δυο διαδηλώσεις το 2006 και το 2007 ασκώντας πίεση στο δικό τους καθεστώς. Τελικά με αφορμή την εκλογή της Μαύρου στη δημαρχία Λευκωσίας το τ/κ καθεστώς κατεδαφίζει τη γέφυρα αφήνοντας προσωρινά εκτεθειμένη την ε/κ πλευρά που απαντά λίγο αργότερα με την κατεδάφιση του τείχους και την τοποθέτηση πλαστικού παραβάν. Ήταν θέμα χρόνου πλέον η διάνοιξη.

Αλλά παρότι ήταν ξεκάθαρο ότι το οδοφράγμα θα άνοιγε, καμιά από τις δυο ηγεσίες δεν αναλάμβανε την πρωτοβουλία. Οι επαναπροσεγγιστές δήμαρχοι βόρεια και νότια εξέφραζαν την ετοιμότητα τους να το ανοίξουν αφού έλαιρναν την πολιτική εντολή. Μια πολιτική εντολή που καθυστερούσε. Τότε άρχισε να κυκλοφορεί η ιδέα για κινηματικό δικοινοτικό εγχείρημα διάνοιξης. Τελικά η πληροφορία διέρρευσε στο βόρειο τμήμα, ο τουρκικός στρατός μπήκε σε επιφυλακή και έτσι το εγχείρημα αναστάληκε. Η ήττα του Παπαδόπουλου το 2008 αποτέλεσε τη συγκυρία που θα επέτρεπε το άνοιγμα. Άλλη μια ε/κ κινητοποίηση που οργανώθηκε μέσα από τα μπλογκς αυτή τη φορά, επίσημη συμφωνία και κοσμοσυρροή στο άνοιγμα. Στιγμές 2003. Δικοινοτική γιορτή στη βόρεια πλευρά. Χορός και πανηγύρι. Μια όμορφη ατμόσφαιρα που

πήγε να χαλάσει με το προσωρινό κλείσιμο του οδοφράγματος. Τα δυο καθεστώτα προσπάθησαν να κάνουν επίδειξη δύναμης και να δείξουν ότι αυτά έλεγχαν την κατάσταση, όμως το ιστορικό δεδομένο ήταν ένα. Η Λήδρας είχε ανοίξει, και μαζί της μια ρωγμή στο τείχος της διχοτόμησης.

Γ.Ι.

Ο απελευθερωτικός αγώνας σε αριθμούς

Σήμερα θα επιχειρήσω να απαντήσω το καιυτό ερώτημα που μένει για χρόνια αναπάντητο και βασανίζει όλους τους Κυπρίους: Τελικά πόσες λεωφόροι και οδοί σε όλη την Κύπρο ονομάζονται **Αρχιεπισκόπου Μακαρίου III**; Είναι όντως το πιο συνηθισμένο όνομα οδού/λεωφόρου; Έχω κάνει μια σχετική έρευνα και είμαι επιτέλους έτοιμη να μοιραστώ τα αναπάντεχα αποτελέσματα μαζί σας.

Παγκύπρια συγκεντρωτικά αποτελέσματα (ελεύθερες περιοχές - όλες οι κάλπες)

Το όνομα «Αρχιεπισκόπου Μακαρίου III» συναντάται συνολικά σε 22 οδούς και λεωφόρους. Την τιμητική της έχει φυσικά η Λευκωσία όπου το όνομα συναντάται εννέα συνολικά φορές και ακολουθεί η Λεμεσός με τρεις, η Λάρνακα με τέσσερις και η Πάφος με άλλες τρεις. Το Παραλίμνι τιμά τον Μακάριο μόνο μία φορά. Στα παράλια θα υπάρχει θαλασσοταραχή.

Το όνομα «Γεώργιος Γρίβας Διγενής» ή «Γρίβα Διγενή» για συντομία, αν και αμφιλεγόμενο, το συναντάμε εντούτοις και αυτό 22 συνολικά φορές σε όλη την Κύπρο, στέλλοντας ρίγη ενθουσιασμού και συγκίνηση στους πολυπληθείς θαυμαστές του. Είναι λεωφόρος, είναι οδός, είναι παντού. Οι «αιώνιοι», σε αυτή την περίπτωση, έρχονται ισοπαλία.

Με 21 οδούς/λεωφόρους στο όνομα τους ακολουθούν πολύ κοντά στην κούρσα του τίτλου οι ήρωες Μάρκος Δράκος και Ευαγόρας Παλληκαρίδης. Με δεδομένο ότι δεν υπήρξαν πρώτοι πρόεδροι της Δημοκρατίας και πέθαναν σχετικά πολύ νέοι, πιστεύουμε ότι οι ήρωες αυτοί τα πήγαν πολύ καλά και είναι σε απόσταση αναπνοής από τον προσφιλή εθνάρχη.

Το σκορ αυτό ισοφαρίζει άνετα και ο ήρωας του Αγώνα Κυριάκος Μάτσης (όχι ο άλλος) με επίσης 21 οδούς και λεωφόρους που έχουν το όνομα του σε όλη την Κύπρο.

Την μεγάλη έκπληξη όμως δεν κάνουν τα μεγάλα ονόματα της πίστας αλλά ένας outsider. Ο Γρηγόρης Αυξεντίου κυρίες και κύριοι είναι ο μεγάλος νικητής στη μάχη των οδών, με 26 οδούς και λεωφόρους προς τιμήν του σε όλες τις επαρχίες. Ήταν νέος, ήταν ωραίος, ήταν ο ultimate ήρωας. Κάνει όλους τους πιο πάνω σκόνη.

Ούτε ο Σπύρος Κυπριανού (που μπήκε στην κούρσα πολύ πρόσφατα) δεν πρόκειται ποτέ να τον φτάσει.

Τα μεγάλα brands όμως, δεν αρκούνται σε ένα μόνο προϊόν. Πώς η Jennifer Lopez (γνωστή και ως J.LO) εκτός από δίσκους βγάζει και ταινίες και αρώματα και σειρά ρούχων; Κάτι παρόμοιο. Η μνήμη ενός ήρωα δεν μπορεί να παραμείνει άσβεστη με μερικές οδούς και λεωφόρους.

Όχι. Πρέπει να ελεκτηθεί παντού. Έχω να παρατηρήσω ότι ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος III σε αυτό τον τομέα, είναι ο αδιαμφισβήτητος νικητής, ο ένας και μοναδικός, κανένας ήρωας του απελευθερωτικού αγώνα δεν τον πιάνει. Είναι αυτό που λένε στο marketing, creating a brand name.

Έχουμε και λέμε, συγκομιδή Μακαρίου:

Ένα Νοσοκομείο Αρχιεπισκόπου Μακαρίου III (με τις θερμοκοιτίδες του, τα χειρουργεία του, τους θαλάμους του, όλα τα έχει)

Ένα Μακάριο Αθλητικό Κέντρο (πρώην μεγαλύτερο στάδιο της Κύπρου, πώς τόλμησε να του φάει την πρωτιά το νέο ΓΣΠ;)

Δύο σχολεία δημοτικής εκπαίδευσης και πέντε (πέντε!) σχολεία μέσης εκπαίδευσης έχουν το όνομα «Αρχιεπίσκοπος Μακάριος III».

Ο Ευαγόρας Παλληκαρίδης κάτι πάει να κάνει στη γενέτειρα του την Πάφο με δύο δημοτικά σχολεία βαφτισμένα προς τιμή του και ο Φώτης Πίττας άλλο ένα σχολείο στο Δασάκι Άχνας, υπάρχει και μια τεχνική σχολή με το όνομα του Γρηγόρη Αυξεντίου αλλά τι να κάνουν και αυτοί; Η κατηγορία «σχολεία» είναι ομολογουμένως αρκετά δύσκολη κατηγορία να εισχωρήσεις, διότι υπάρχει σαφής επικράτηση ονομάτων Αγίων και Αποστόλων. Ο Μακάριος πάντως (όντας και «του χώρου») κατάφερε και «εισχώρησε» με επιτυχία.

Στον τομέα όμως που κανένας ήρωας (ή Άγιος) δεν πρόκειται ποτέ να ξεπεράσει το Μακάριο, είναι στο θέμα των επικοινωνιών. Σε περίπτωση που δεν το γνωρίζετε, το κάθετα αναρτημένο άσπρο μπολ των cornflakes στο δρόμο Λευκωσίας-Λεμεσού (στο ύψος της Κακορατζιάς) ονομάζεται **officially «Δορυφορικός Σταθμός Μακάριος»**.

Επιπλέον, αν δεν με απατά η μνήμη μου τα άλλα μικρότερα μπολ-δορυφόροι στο σταθμό ονομάζονται «Μακάριος I, II, III, IV, V» κτλ. Πως λέμε Sputnik I, II (αυτό με τη σκυλίτσα Laika), III, IV, V, Apollo VII, VIII, IX; Έχετε εκστραφαστεί με αυτή τη λεπτομέρεια; Και εγώ μαζί σας. Beat this Γρηγόρη Αυξεντίου αν μπορείς.

Είχε και ΤΟ μέσο βέβαια ο Μακάριος. Ήταν Πρόεδρος. Έκανε ζαβολιά.

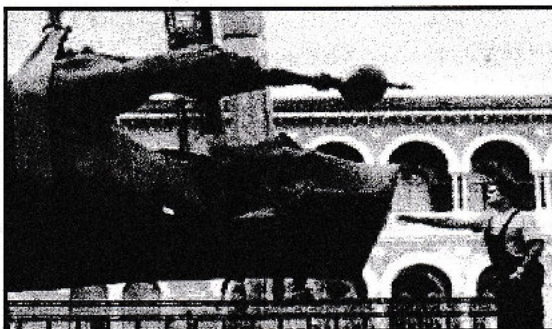
Όσο για τους άλλους, μηδέν στο πηλίκο. Ούτε ένα σχολείο, ούτε ένα νοσοκομείο. Δεν το συζητώ, ούτε η μάνα τους τελικά δεν τους ξέρει.

Το άπιαστο όνειρο

Θα ήθελα πολύ να επεκτείνω την έρευνα-διαγωνισμό και στο πραγματικά ενδιαφέρον θέμα των αγαλμάτων και προτομών. Πόσα αλήθεια αγάλματα και προτομές ηρώων του απελευθερωτικού αγώνα κοσμούν τα πάρκα, τους δρόμους, τα κτήρια και άλλους ανοικτούς χώρους της Κύπρου;

Αναμφισβήτητα, η πραγματική άνθιση αυτού του σπορ επήλθε με τη διακυβέρνηση Κληρίδη. Το τι εγκαινίο και αποκαλυπτήριο προτομής έγινε εκείνα τα 10 χρόνια, δύσκολα θα ξεπεραστεί. Ένα έχω να παρατηρήσω. Αν λιώσουμε όλο το χαλκό και μπρούντζο που χρησιμοποιήθηκε για να κατασκευαστούν όλα αυτά τα αγάλματα και προτομές, η Κύπρος θα γίνει και πάλι υπερδύναμη του ορυκτού πλούτου, όπως και στα πολύ παλιά χρόνια της Χαλκολιθικής εποχής και της εποχής του Μπρούντζου. Μπορεί να ζήσουμε ένα συγκινητικό come-back από τους Φοίνικες, που ξέρεις;

Με ένα πρόχειρο αλλά educated guess, θα έλεγα ότι και πάλι νικητής σε αυτή την κατηγορία πρέπει να είναι ο Μακάριος, με τουλάχιστον 150 (λίγα λέω;) αγάλματα και προτομές του να κοσμούν διάφορα σημεία του νησιού μας. Ο Μακάριος να αγναντεύει μακριά, ο Μακάριος να κρατά ραβδί, ο Μακάριος χωρίς ραβδί, ο Μακάριος με το χέρι ψηλά, ο Μακάριος να δείχνει με το δάχτυλο κάπου αόριστα στον ορίζοντα,

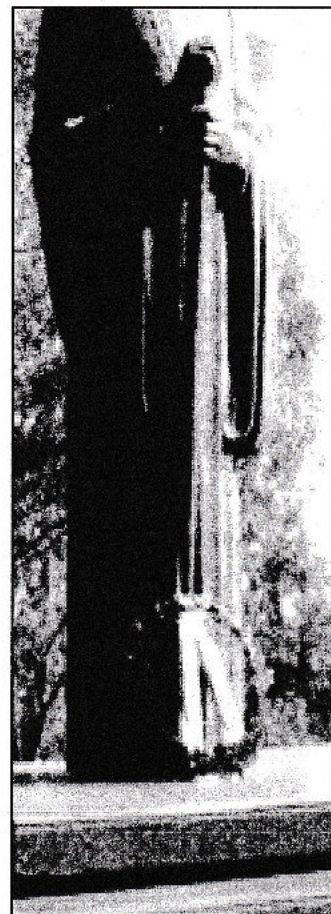
ο Μακάριος-Μανταλένα (να του παίρνει το μαύρο ράσο ο αέρας), ο Μακάριος-Καθιστός Ταύρος, αρχηγός των Ινδιάνων Σιου (το καθιστό άγαλμα που κοσμεί τα Κεντρικά Γραφεία της Αστυνομίας Κύπρου).

Μην ξεχνάτε ότι υπάρχει και το Big Mac που κάνει για 3 αγάλματα. Αντί να προκαλεί οχληρία στο προαύλιο της Αρχιεπισκοπής, τώρα απωθεί τα πουλιά στο Θρονί του Κύκκου. Το συναγωνίζεται ελάχιστα θα έλεγα, το άγαλμα του Γρηγόρη Αυξεντίου στο Μαχαιρά

Πόσα να θυμηθώ. Οι υπόλοιποι ήρωες τι στάση να πάρουν; Με τα χέρια στη μέση ή να κρατούν όπλο και ύφος αποφασιστικό. Άντε, ο Κυριάκος Μάτσης έχει και μια ανέμελη πόζα με το ένα χέρι στη τσέπη (το άγαλμα που είναι γνωστό και ως «πώς να κόψετε 100τ.μ. ευκαλύπτων σε πολυσύχναστο κυκλικό κόμβο της Λευκωσίας και να στήσετε ένα άγαλμα».)

Ποιος θα νικήσει σε αυτό τον αγώνα μπρούντζινης ματαιοδοξίας; Ο Big Mac ή ο Big Greg; Δεν αναφέρω καν τα ολόσωμα αγάλματα του Γρίβα Διγενή στην παραλία της Χλώρακας και το άλλο στο κρησφύγετο του στη Λεμεσό, διότι είναι σχεδόν φυσικού μεγέθους άρα πάρα μα πάρα πολύ μικρά και ασήμαντα και δεν τρομάζουν κανένα μα κανένα πετούμενο.

<http://drakouna.blogspot.com/>

Πλατφόρμα Τ/κ και Ε/κ εκπαιδευτικών «Ενωμένη Κύπρος»

ΚΑΝΕΙ ΠΙΟΝ! ΔΡΑΣΗ ΤΩΡΑ!

ΔΙΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΠΙΔΑ

ΣΑΒΒΑΤΟ 7 ΜΑΡΤΙΟΥ, 11.00 π.μ.

ΤΟΠΟΙ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ: ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ Ε/Κ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΙΝΟΝΟΥ ΓΙΑ ΤΟΥΣ Τ/Κ

Από τις δύο πιατέλες θα βελτιστοποιηθεί προς το τέρμα της Λήδρας και το Λοκματζί ξεδιπλώνοντας η κάθε πλευρά τη μαύρη κορδέλα του πένθους μας. Θα ενώσουμε τις κορδέλες μας στο σημείο συνάντησής μας, όπως ακριβώς πρέπει να ενώσουμε τις δυνάμεις μας, Ε/κ και Τ/κ, για να κτισουμε το κίνημα της Ελπίδας του τόπου μας.

Πλατφόρμα Ε/κ και Τ/κ εκπαιδευτικών «Ενωμένη Κύπρος»

Η Πλατφόρμα Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων Εκπαιδευτικών «Ενωμένη Κύπρος» συστάθηκε το Νοέμβριο του 2004, μετά από αλληπάλληλες συναντήσεις μεταξύ ομάδας Ελληνοκυπρίων εκπαιδευτικών και στελεχών των τουρκοκυπριακών εκπαιδευτικών οργανώσεων ΚΤΟΣ και ΚΤΟΕΟΣ. Οι οργανώσεις αυτές είναι τελικά ιδρυτικά μέλη της Πλατφόρμας.

Η δράση της Πλατφόρμας

- Μεγάλες δικαιοδικές εκδηλώσεις-συζητήσεις στο Λήδρα Πάλας, με προσκεκλημένους από την Ελλάδα, την Τουρκία, την ελληνοκυπριακή και την τουρκοκυπριακή πλευρά.

- Δικαιοδική ημερίδα στο Holiday Inn με συμμετοχή πανεπιστημιακών από Ελλάδα, Τουρκία και Κύπρο, για το δημοκρατικό σχολείο και για τη διδασκαλία της Ιστορίας (Οκτώβριος 2008).

- Εκπαιδευτικές εκδρομές και στις δύο πλευρές του οδοφράγματος, με συμμετοχή εκπαιδευτικών και μαθητών.

- Πρωτοχρονιάτικες εκδηλώσεις στη Λευκωσία (στις δύο πλευρές του Λήδρα Πάλας).

- Κινητοποίηση με διάφορες ευκαιρίες (όπως για παράδειγμα για το άνοιγμα της οδού Λήδρας, ή στις πρωτομαγιάτικες συγκεντρώσεις των Ε/κ και των Τ/κ συνδικαλιστικών οργανώσεων, συμπαραστάση σε Τουρκοκύπριους εκπαιδευτικούς που έκαναν απεργία πείνας λόγω αδικαιολόγητης απόλυσής τους, κλπ).

- Εκπροσώπηση τρεις φορές με εκπροσώπους και από τις δύο κοινότητες σε εκδηλώσεις-συζητήσεις που διοργανώθηκαν στην Ελλάδα από άλλους φορείς ειδικά για τη δράση και τις προτά-

σεις της Πλατφόρμας.

- Ανακοινώσεις στα ΜΜΕ για να προωθήσει πολιτικές συμφιλίωσης ή να στιγματίσει φαινόμενα ρατσισμού.

Μια από τις πιο ενδιαφέρουσες δέσμες δραστηριοτήτων της Πλατφόρμας είναι αυτή που αφορά στην άμεση επικοινωνία εκπαιδευτικών και μαθητών από τις δύο κοινότητες στο χώρο εργασίας, στο σχολείο: Ε/κ εκπαιδευτικοί μπαίνουν κάθε χρόνο σε τ/κ σχολεία και συνομιλούν με τους μαθητές, ενώ για πρώτη φορά Ε/κ μαθητές είχαν την ευκαιρία να τους επισκεφθούν στην τάξη τους Τ/κ εκπαιδευτικοί, και να μιλήσουν για το Κυπριακό και την εκπαίδευση. Σε αρκετές μάλιστα περιπτώσεις έγινε κατορθωτή η επίσημη οργάνωση δικαιοδικών δραστηριοτήτων σε Ε/κ σχολεία, με τη συμμετοχή Τ/κ εκπαιδευτικών και μαθητών. Από την άλλη, τον περασμένο Ιανουάριο για πρώτη φορά Ε/κ μαθητές και γονείς με τη συνοδεία εκπαιδευτικών επισκέφθηκαν τ/κ σχολείο στη Λευκωσία.

Από τον περασμένο Σεπτέμβριο το Ε/κ τμήμα της Πλατφόρμας εκδίδει και διανέμει κάθε μήνα στα σχολεία της Ε/κ κοινότητας το έντυπο "Το καλέμι", το οποίο περιλαμβάνει τις ανακοινώσεις και τις δράσεις της Πλατφόρμας, καθώς και άρθρα σχετικά με εκπαιδευτικά θέματα.

Επίσης, η Πλατφόρμα συνδιοργάνωσε μαζί με Ε/κ και Τ/κ οργανώσεις τη δικαιοδική δράση της 1ης Σεπτεμβρίου στο Λήδρα Πάλας "Κοινός αγώνας για την Ενωμένη Κύπρο". Στις 7 Μαρτίου 2009 στο οδοφράγμα της οδού Λήδρας, η Πλατφόρμα διοργάνωσε πορεία με κεντρικό σύνθημα "Κανει πιον" και εξέφρασε το αίτημα για "λύση τώρα", για διατύπωση της ιστορικής αλήθειας στα σχολεία, συνέχιση των προσπαθειών για διευκρίνιση της τύχης των Ε/κ και Τ/κ αγνοουμένων και για περισσότερη συμμετοχή των γυναικών στο δικαιοδικό αγώνα για την ειρήνη. Στην εκδήλωση παρευρέθηκαν και μίλησαν Τ/κ και Ε/κ εκπαιδευτικοί καθώς και συγγενείς αγνοουμένων. Τέλος, η Πλατφόρμα συνδιοργάνωσε τον περασμένο Μάιο μαζί με την Πλατφόρμα της Ειρήνης μαζική δικαιοδική πρωτομαγιάτικη εκδήλωση στο γήπεδο "Τσεντίνκαγια" στη νεκρή ζώνη.

Για επικοινωνία:

www.platformaenomenikipros.blogspot.com

tokalemi@spidernet.com.cy

Η ιστορία της διακοινοτικής σύγκρουσης στο προσκήνιο – επιστημονική έρευνα και εθνικιστικός παροξυσμός

Το τελευταίο διάστημα γινόμαστε μάρτυρες μιας πρωτοφανούς επίθεσης ενάντια σε ερευνητές, εκπαιδευτικούς και δημοσιογράφους που αποδομούν την εθνικιστική μυθολογία της “τουρκοανταρσίας” και τεκμηριώνουν τη συνυπευθυνότητα συγκεκριμένων πολιτικών κύκλων στην ε/κ κοινότητα για τα γεγονότα της δικοινοτικής σύγκρουσης. Ως Πλατφόρμα εκφράζουμε τη στήριξή μας στους ερευνητές και εκπαιδευτικούς αυτούς που τολμούν να μιλήσουν τη γλώσσα της αλήθειας αναλύοντας κριτικά το παρελθόν μέσα από την οπτική του μέλλοντος της χώρας μας.

Πρώτα είχαμε τις σκοταδιστικές παρεμβάσεις του αρχιεπισκόπου κ. Χρυσόστομου Β', ο οποίος προσπαθώντας να προκαταλάβει την επιλογή των μελών και το έργο της επιτροπής για την αναθεώρηση των βιβλίων της ιστορίας, δήλωνε ότι θα καλέσει τους μαθητές να κάψουν τα βιβλία αν αυτά δεν ανταποκρίνονταν στις δικές του προδιαγραφές! Είπε ψέματα για τα σταυρουδάκια στην Αγγλική Σχολή και, ενώ δεν είχε διαβάσει την εγκύκλιο του Υπουργού Παιδείας, έσπευσε να τον κατηγορήσει. Το αποκορύφωμα ήταν η ενέργεια του ως επικεφαλής της Ιεράς Συνόδου να απαιτήσει τη συμπερίληψη δυο αρχιερέων στην επιστημονική επιτροπή. Παράλληλα, είχαμε την ανακοίνωση της ΟΕΑΜΕΚ που θέλησε να μας εξηγήσει τη “σωστή” εκδοχή της ιστορίας, υποπίπτοντας -όπως έχει τεκμηριωθεί επιστημονικά και δημόσια- σε σωρεία λαθών και διαστρεβλώσεων. Ως εκπαιδευτικοί θα πρέπει να διαφυλάσσουμε την επαγγελματική, επιστημονική και παιδαγωγική μας ιδιότητα και να αποφεύγουμε να γινόμαστε εργαλείο συγκάλυψης εσφαλμένων πολιτικών επιλογών. Η αλήθεια έστω και οδυνηρή ωφελεί και το κάθε άτομο ξεχωριστά, αλλά και συλλογικά όλη την κοινωνία.

Η ολομέτωπη επίθεση ενάντια στον ιστορικό Ρ. Κατσιαούνη, ελειδή αναλύει επιστημονικά το πολιτικό και ιστορικό πλαίσιο μέσα στο οποίο έλαβαν χώρα τα γεγονότα της διακοινοτικής σύγκρουσης υποδεικνύοντας το ρόλο που διαδραμάτισαν οι διάφοροι αρνητικοί πρωταγωνιστές, αποτελεί πολιτικό παλιμπαιδισμό. Ο βουλευτής της ΕΔΕΚ κ. Βαρνάβα προχώρησε μάλιστα στην εκπομπή της κ. Χαράλαμπίδου “Το συζητάμε” (16/2/2009 με θέμα τα τεκταινόμενα στην Αγγλική Σχολή) να απαιτήσει τη λογοκρισία της ανάλυσης του Ρ. Κατσιαούνη και να του υποδείξει ότι είναι εκτός του αποδεκτού πολιτικού πλαισίου. Η τοποθέτηση του κ. Βαρνάβα “ότι οι Ε/κ δεν είχαν παράνομη στρατιωτική οργάνωση πριν την κατάθεση των 13 σημείων” είναι εντελώς αβάσιμη και ανιστόρητη και μας οδηγεί αναπόφευκτα σε ένα από τα δυο εξής συμπεράσματα: είτε έχει ανεπαρκείς γνώσεις για τη σύγχρονη κυπριακή ιστορία μη έχοντας υπόψην του το σχέδιο Ακρίτας (δημοσιευμένο στην *Κατάθεση* του Γλαύκου Κληρίδη και αναλυμένο στα βιβλία των Μακάριου Δρουσιώτη και Σπύρου Παλαγεωργίου), είτε για λόγους πολιτικής σκοπιμότητας αντιμάχεται την αποκάλυψη των σκοτεινών πτυχών της πολιτικής πρακτικής μερίδας της τότε ε/κ ηγεσίας. Και στις δυο περιπτώσεις ντροπιάζει τη βουλευτική ιδιότητα. Διότι δεν τιμά το κυπριακό κοινοβούλιο να έχει στις τάξεις του ούτε ιστορικά ανίδεους ούτε λογοκριτές της ιστορικής επιστήμης.

Δυλούμαστε να παρατηρήσουμε τη συνέπεια του κ. Βαρνάβα στην προσπάθεια τρομοκράτησης της προβληματιζόμενης μερίδας της κοινωνίας με επιθέσεις ενάντια σε εκπαιδευτικούς στο Γυμνάσιο Ριζοκαρπάσου και στην Αγγλική Σχολή Δευκωσίας που δεν αναπαράγουν την ιστορική εκδοχή η οποία αρέσει στον ίδιο και στην εθνικιστική πτέρυγα του κόμματος του, με την οποία φαίνεται να συντάσσεται περιφρονώντας τις ιστορικές ρίζες του ίδιου του χώρου που τον ανάδειξε βουλευτή. Συμπαράτάσσεται έτσι με εθνικιστές δημοσιογράφους, που μέσα από τις στήλες τους βομβαρδίζουν την κοινή γνώμη με παραωχημένα συνθήματα και μονοδιάστατες οπτικές, που στόχο έχουν να εμποδίσουν τον τερματισμό της διακοινοτικής σύγκρουσης και την επανένωση της χώρας. Σημειώνουμε όμως ότι η στάση του κ. Βαρνάβα και της εθνικιστικής ηγεσίας της ΕΔΕΚ απέχει πολύ από τις θέσεις της Ευρωπαϊκής Σοσιαλδημοκρατίας και της Σοσιαλιστικής Διεθνούς και θα ήταν ενδιαφέρον να ενημερωθούν για αυτό.

Ως Πλατφόρμα καλούμε την ε/κ επιστημονική κοινότητα να τοποθετηθεί ενάντια στη συντονισμένη επίθεση λογοκρισίας και λάσπης που δέχονται κάποια από τα μέλη της ακριβώς ελειδή τολμούν να κάνουν το καθήκον τους: να παράγουν επιστημονική γνώση αντικειμενικά και νηφάλια και όχι προπαγανδιστικά, στα μέτρα των ιστορικών διαχειριστών του κράτους της ε/κ κοινότητας. Δηλώνουμε την πρόθεσή μας να συνεχίσουμε να αρθρώνουμε απαγορευμένα ερωτήματα, να συνεχίσουμε την αντίσταση σε κάθε προσπάθεια λογοκρισίας και ενάντια σε κάθε σκοταδιστική λογική απόκρυψης της ιστορικής πραγματικότητας.

**Πλατφόρμα Ε/κ και Γ/κ Εκπαιδευτικών «Ενωμένη Κύπρος»
18 Φεβρουαρίου 2009**

Η παρουσία της Πλατφόρμας σημαίνει...

- ότι το υλοκείμενο του αγώνα για μια ενωμένη χώρα δεν μπορεί παρά να είναι οι Ελληνοκύπριοι και οι Τουρκοκύπριοι μαζί.
- ότι σ' αυτό το δικοινοτικό αγώνα πρέπει να δηλώσουν την δυναμική παρουσία τους οι πολίτες αυτής της χώρας και να διεκδικήσουν το ρόλο τους στη διαμόρφωση της Ιστορίας τους.
- ότι σημαντικό ρόλο στο δικοινοτικό αγώνα για Ενωμένη Κύπρο καλούνται να διαδραματίσουν οι εκπαιδευτικοί μετατρέποντας την Παιδεία του σχολείου και της κοινωνίας από παράγοντα σύγκρουσης σε παράγοντα συμφιλίωσης. Καλούνται ακόμα οι εκπαιδευτικοί να εργαστούν μέσα στο σύγχρονο ευρωπαϊκό και διεθνές πλαίσιο για τον αλληλοσεβασμό των πολιτισμών, των θρησκειών, των εθνών, για το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και την ειρήνη.
- ότι οι εκπαιδευτικοί της Κύπρου στη μια ή την άλλη πλευρά πρέπει τώρα περισσότερο από ποτέ να ορθώσουν το ανάστημά τους ενάντια στις δυνάμεις της διχοτόμησης και να εργαστούν για τον συμβιβασμό των κοινοτήτων τους και τη λύση.

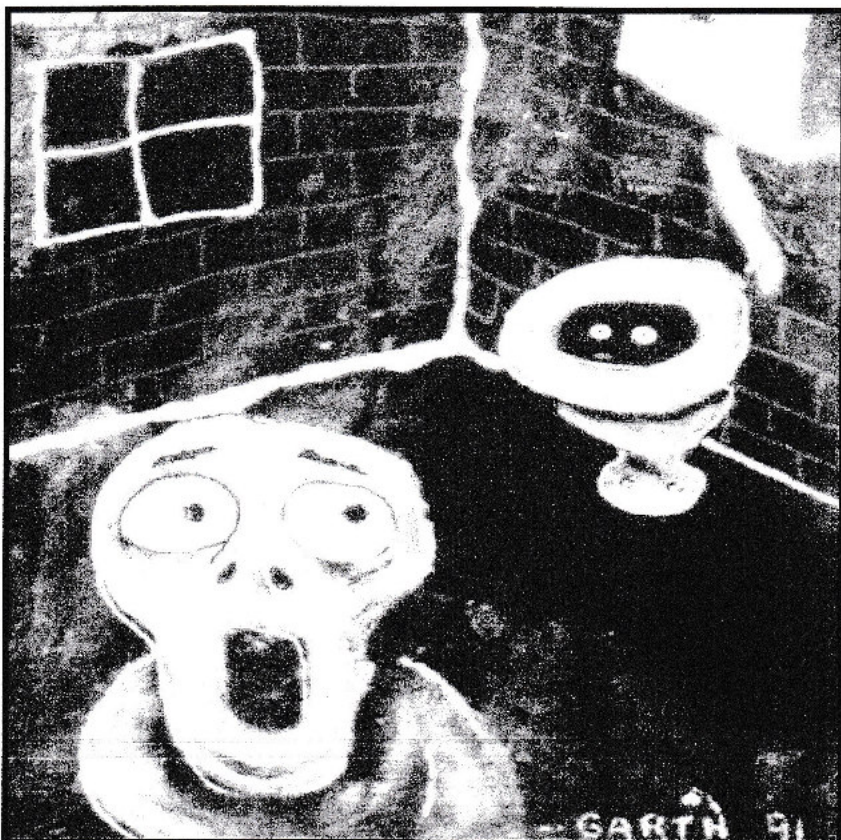
"Χέστηκα για την Ιστορία"!

"Το Γράμμα πάντα φτάνει στον προορισμό του"

Λακάν, *The Purloined Letter*

Την περασμένη εβδομάδα ήμασταν όλοι μάρτυρες ενός πρωτοφανούς γεγονότος. Ακούσαμε και διαβάσαμε τις πιο πολλές βρισιές που έτυχε να ακούσουμε και να διαβάσουμε ως σήμερα. Παντού "χέστηκα για την Ιστορία", χέστηκα για αυτό και για κείνο. Ο λόγος γνωστός.

Κάποιοι πολιτικοί δήλωσαν πως αυτές οι εκφράσεις περιέχοντο μέσα στο έργο "Παρουσιάζοντας την Εμπειρία" της θεατρικής ομάδας Ρούφτοπ. Κι όμως, όπως μετά διαπιστώθηκε το έργο δεν περιείχε καμία τέτοια έκφραση! Από πού λοιπόν μπορεί να προήλθαν αυτές οι εκφράσεις; Προφανώς από τη φαντασία αυτών που τις εξεστόμισαν για πρώτη φορά. Και τούτο γιατί όπως τους ακούσαμε να μιλάνε δεν παρατηρήσαμε οτιδήποτε που να άφηνε την όποια αμφιβολία ότι πίστευαν πραγματικά αυτό που έλεγαν. Πώς όμως να εννοήσουμε αυτό το γεγονός; Κατ' αρχή θα πρέπει να πούμε ότι η λέξη "χέστηκα" έχει διττή έννοια. Η πρώτη θέλει το "χέστηκα" να σημαίνει "φοβάμαι". Παραδείγματος χάριν "με έκανε και χέστηκα", "χέστηκα από το φόβο μου" κ.ο.κ. Η δεύτερη θέλει όπως η εν λόγω έκφραση σημαίνει "δεν με ενδιαφέρει". Παράδειγμα για τούτο, το επιφώνημα "χέστηκα!" ή "χέστηκα για τα λεφτά" κ.ο.κ. Γιατί όμως η εν λόγω έκφραση να εμπεριέχει αυτή την διττή έννοια;

Εδώ είναι που πρέπει να προβούμε σε μια πρώτου βαθμού ανασκόπηση και θεώρηση. Το Υπουργείο Παιδείας βρίσκεται στη διαδικασία αναθεώρησης των βιβλίων της Ιστορίας που διδάσκονται οι μαθητές. Η αναθεώρηση αυτή περιλαμβάνει την επανεξέταση του ρόλου διαφόρων θεσμών, προσώπων και ομάδων που έδρασαν κατά τα τελευταία εκατό τόσα χρόνια στην Κύπρο. Η τελεολογία του εν λόγω εγχειρήματος είναι η παροχή της δυνατότητας ανάπτυξης των ικανοτήτων της κριτικής σκέψης και ανάλυσης από τους μαθητές.

Προφανώς από μια τέτοια αναθεώρηση και βασιζόμενοι πλέον σε μια μεγάλη βιβλιογραφία (γεγονός που τώρα διόλου δεν εκφράζει τα βιβλία μας) οι μαθητές θα εγκύβουν επί της ιστορίας μας και θα αντιληφθούν ότι η λειτουργία των προαναφερθέντων παραγόντων της κοινότητάς μας δεν τους καθιστά άμοιρους ευθυνών ως προς τα κακά που κατά καιρούς έπληξαν την Κύπρο. Αυτή όμως η κατάληξη βρίσκει πολέμιους τους ίδιους πολιτικούς που φαντάστηκαν την προαναφερθείσα ρήση. Αυτοί οι πολιτικοί λοιπόν δεν θέλουν αυτή την κατάληξη γιατί θα κλονίσει όχι μόνο την παρούσα θέση που απολαμβάνουν τόσο όσον αφορά την εξουσία και πλούτο αλλά και όσον αφορά την αντίληψη του κόσμου για αυτούς, αλλά επίσης θα καλέσει το διάβα του τρόπου με τον οποίο αντιλαμβάνονται την ίδια την πραγματικότητα! Για αυτούς τους πολιτικούς αυτοί οι "βάρβαροι" είναι υπεύθυνοι για όλα τα κακά στην ζωή τους/μας αλλά η εξάλειψή τους ή η τιμωρία τους είναι ο σκοπός της ζωής τους. Κοινώς "τι θα γίνουν χωρίς βαρβάρους;".

Ε, νάτο λοιπόν. Φαντάστηκαν αυτό το "χέστηκα για την ιστορία" γιατί πραγματικά δεν τους ενδιαφέρει η πραγματική ιστορία γιατί επίσης την φοβούνται! Αν όντως αναθεωρηθεί η ιστορία θα καταρρεύσει η εθνικιστική των φαντασίωση - δηλαδή η πραγματικότητα όπως την ξέρουν! Θα μου πείτε όμως πώς το ξέρετε αυτό. Πρώτον, δείτε ότι οι ίδιοι παραδέχονται ότι και εμείς κάναμε εγκλήματα κατά των τουρκόφωνων Κυπρίων αλλά αυτό -κατά τους ίδιους - καμία διαφορά δεν πρέπει να επιφέρει στο ποιος πραγματικά φταίει για την κατάσταση! Την ίδια ώρα αρνούνται να την μάθουν οι μαθητές! Και τώρα τι; Το αηδιαστικό σκοτό του παρελθόντος που θέλουν να καταστειλουν και αυτό του παρόντος που απαρνούνται την ύπαρξη και επομένως την όποια επίδραση του (ο εθνικισμός) επιστρέφει: εθνικιστικές ομάδες βεβηλώνουν νεκροταφεία συμπατριωτών μας.

Νικόλας Δευτεράς, 15 Φεβρουαρίου 2009

www.defteras.blogspot.com

Critical Mass στην Κύπρο!

ΔΕΝ ΜΠΛΟΚΑΡΟΥΜΕ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ...ΕΙΜΑΣΤΕ Η ΚΙΝΗΣΗ!

Ταχύτητα, ένταση, άγχος, στρες, αφύσικη ζωή, ρουτίνα... όλοι τρέχουμε να προφτάσουμε κι όλο κάτι αφήνουμε πίσω μας... τη ζωή και τον εαυτό μας. Όλα κινούνται γρήγορα! Ταχύτατα αυτοκίνητα, ταχύτατοι υπολογιστές - κινητά, ταχύτατα παραγωγικοί εργάτες, ταχύτατο γεύμα...κουρασμένα ανθρωπάκια εμείς σε μια άνοιξη μάχη με τον χρόνο. Θα τα κάνουμε όλα πιο γρήγορα για να μας μείνει χρόνος για «άλλα πράγματα», ίσως για αυτά που θέλουμε πραγματικά! Αυτός ο εντατικός ρυθμός ζωής μας αφαιρεί σχεδόν κάθε περιεχόμενο πραγματικής ζωής.

Σαν να τρέχουμε με 200 χιλιόμετρα την ώρα, δίπλα από τοπία που φεύγουν σαν καρτούν. Πού χάθηκε η δύναμη της παιδικής μας ηλικίας, του αυθορμητισμού και της χαράς; Πώς ηττήθηκε η κριτική σκέψη; Γιατί δεν υπάρχει χρόνος να διαβάσεις ποίηση και να ονειρευτείς; Γιατί κατανατήσαμε αιχμάλωτοι της ταχύτητας και του πολιτισμού;

Όμως η σημερινή ασφυξία λόγω έλλειψης ελεύθερου χρόνου, δεν είναι απλά αποτέλεσμα λανθασμένων προσωπικών επιλογών... Είναι κοινωνικό πρόβλημα. Ένας ολόκληρος πολιτισμός είναι θεμελιωμένος πάνω στην εκμετάλλευση του χρόνου του καθένα μας. Έτσι κι εμείς ποδηλατούμε, βάζοντας το λιθαράκι μας, μαζί με το παγκόσμιο εναλλακτικό κίνημα, για μια κοινωνία ελεύθερη, οικολογική και συνεργατική. Αναδιεκδικούμε πίσω τους δρόμους και τον χωροχρόνο που μας έχουν κλέψει... κάνουμε critical mass!

Οι ποδηλατοπορείες critical mass ξεκίνησαν να πραγματοποιούνται και στη Λευκωσία το Μάρτιο του 2006. Την ιδέα έφερε το ποδηλατο-τοίρκο που εκείνο το διάστημα ήταν στην Κύπρο. Η παρουσία τους ήταν καταλυτική αφού κατάφεραν να

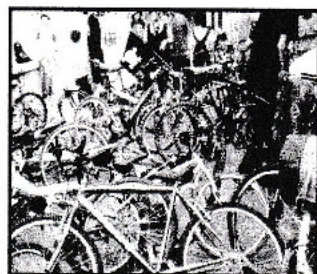
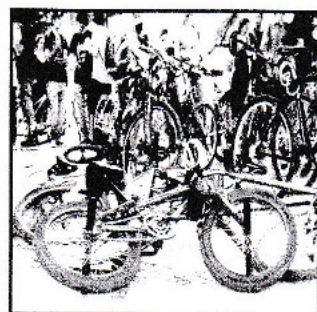
ενθουσιάσουν κόσμο, κυρίως νεολαίους, για το critical mass και γενικά για την χρήση ποδηλάτου μέσα στην πόλη.

Οι ποδηλατοπορείες γίνονται περίπου κάθε 2-3 μήνες και διοργανώνονται μέσα από ανοικτές συνελεύσεις, όχι κατ' ανάγκη από τα ίδια άτομα κάθε φορά. Το 2008 έγιναν 4 ποδηλατοπορείες. Έγινε η πρώτη καρναβαλιστική το Μάρτιο. Το Μάιο και Σεπτέμβριο οι ποδηλατοπορείες είχαν τη μορφή διαμαρτυρίας ενάντια στο κόψιμο δέντρων σε κεντρικές αρτηρίες της πόλης (Κυριάκου Μάτση, Διαγόρου, Θεμιστοκλή Δέρβη) και την σχεδιαζόμενη αντί-οικολογική ανάπλαση της Πλατείας Ελευθερίας. Η συμμετοχή ήταν μεγάλη με πέραν των 100 ποδηλατών, skaters και rollerbladers να συμμετέχουν. Μετά το τέλος της ποδηλατοπορείας του Σεπτέμβρη ακολούθησε αυτοσχέδια μουσική δρόμου στην Πλατεία Ελευθερίας. Η τελευταία ποδηλατοπορεία Critical Mass για το 2008 έγινε το Δεκέμβρη με καθιερωμένο περίπατο στα κεντρικά σημεία της πόλης. Το 2009 πραγματοποιήθηκαν ακόμα δύο ποδηλατοπορείες, η μια εκ των δύο καρναβαλιστική (τον Φεβράρη) και η άλλη ενάντια στην κρατική καταστολή (το Μάιο, με αφορμή την υπόθεση και αθώωση των 10 αστυνομικών).

Για επικοινωνία, συμμετοχή στις συνελεύσεις και στις ποδηλατοπορείες ή και για βοήθεια στη διοργάνωσή τους:

criticalmass-cy@hotmail.com

Critical Mass Κύπρου

Δραστηριότητες για την Αντίρρηση Συνείδησης

Με αφορμή την παγκόσμια ημέρα Αντίρρησης Συνείδησης (15 Μαΐου) η Πρωτοβουλία για την Αντίρρηση Συνείδησης στην Κύπρο οργάνωσε μια σειρά από δραστηριότητες στη Λευκωσία το τριήμερο 15-17 Μαΐου.

15 Μαΐου

Ανοικτό σεμινάριο στο Πανεπιστήμιο Κύπρου με θέμα «Αντίρρηση Συνείδησης = Ανθρώπινο Δικαίωμα – Η νομοθεσία και η εφαρμογή της στην Ε.Ε. και στην Κυπριακή Δημοκρατία». Ομιλητές στο σεμινάριο ήταν ο Πρόεδρος του EBCO (Ευρωπαϊκό Γραφείο για την Αντίρρηση) Gerd Greune, η Γενική Γραμματέας του EBCO Αλεξία Τσουνη. Μετά το σεμινάριο έγινε συναυλία με το συγκρότημα Bandista (<http://tayfabandista.org>) στο Coskuner Beer Garden, στο βόρειο μέρος της Λευκωσίας

16 Μαΐου

- Γενική Συνέλευση του EBCO με τη συμμετοχή εκπροσώπων από την Κύπρο, Ρωσία, Γαλλία, Καταλονία, Γερμανία, Ολλανδία, Βέλγιο, Σερβία, Ηνωμένο Βασίλειο και Ελλάδα.
- Ανοικτό σεμινάριο στο οίκημα της ΚΤΟΣ με θέμα «Αντίρρηση Συνείδησης = Ανθρώπινο Δικαίωμα – Αντίρρηση Συνείδησης και Ανθρώπινα Δικαιώματα στη Διεθνή Νομοθεσία». Στο σεμινάριο αυτό, εκπρόσωποι της Πρωτοβουλίας για την Αντίρρηση Συνείδησης στην Κύπρο παρουσίασαν τη σημερινή κατάσταση στην Κύπρο στο θέμα αυτό.

17 Μαΐου

«Περίπατος» Μιλι-τουρισμού στη Λευκωσία. Οι συμμετέχοντες περπάτησαν στη Λευκωσία μπροστά από διάφορα συμβολικά στραπωτικά κτίρια και έδωσαν συνέντευξη τύπου και στις δύο πλευρές της πόλης.

Το «φανάρι του Διογένη»

καταλήψεις και κοινωνικά κέντρα

Αρχικά θεωρώ σημαντικό να επαναφέρω κάποια στοιχεία από τις αρχικές θέσεις της κατάληψης και του κοινωνικού κέντρου «Το Φανάρι του Διογένη», το οποίο υπήρξε σημείο αφετηρίας ενός πολιτικοποιημένου κοινωνικού χώρου και καταστάσεως πρωτοφανούς για τα κοινωνικά δεδομένα της Κύπρου.

Εκφράζοντας την πλήρη ανάληψη ευθυνών της πράξης, σε άμεση αντίσταση προς κάθε μορφής προσχήματα που οι σύγχρονες καπιταλιστικές, υπερδογματικές «δημο-κρατίες», χρησιμοποιούν για να ελέγχουν και να καταπιέζουν την κοινωνία:

«Η κατάληψη είναι μια επιλογή, η οποία πηγάζει από την αποστροφή που νιώθουμε απέναντι στις συνθήκες που επιβάλλει ο σύγχρονος πολιτισμός στην καθημερινή ζωή των κατοίκων της πόλης. Τα εξαντλητικά ενοίκια, οι συνθήκες εργασίας, η εμπορευματοποίηση, η απάθεια και η αποξένωση, μας περιορίζουν ασφυκτικά τη δημιουργικότητα, την έκφραση και τις επιθυμίες, τόσο συλλογικά όσο και προσωπικά.

Η κατάληψη είναι μια επιλογή που πηγάζει από την επιθυμία μας για ισότιμη συνενούρηση και επικοινωνία, για έκφραση και δημιουργία, ελεύθερη από ιεραρχίες και μεσολαβήσεις. Για μια καθημερινή ζωή βασισμένη στην αλληλεγγύη και το σεβασμό της προσωπικής διαφορετικότητας.

Η κατάληψη είναι το έδαφος για ανάπτυξη της κριτικής απέναντι στο κυρίαρχο σύστημα.

Είναι το έδαφος για άμεση αντίσταση στα σχέδια των πολιτικών και των καπιταλιστών.» (Προκήρυξη της κατάληψης και κοινωνικό κέντρο «Το Φανάρι του Διογένη»)

Η κατάληψη «Το Φανάρι του Διογένη» λειτουργήσε ως στεγαστική κολεκτίβα και στα πλαίσια του κοινωνικού κέντρου λειτουργήσε ως:

-αυτοδιαχειριζόμενο καφενείο χώρος συνενούρησης, λαϊκών συνελεύσεων και προβολών

-κέντρο πληροφόρησης για άδεια σπίτια για άτομα και κοινωνικές ομάδες

-αρχείο εντύπων με πολιτικοποιημένο υλικό μπροσούρες, προκηρύξεις κοκ

-αίθουσα ελευθεριακής διαπαιδαγώγησης όπου παραδίδονταν δωρεάν μαθήματα τέχνης, χειροτεχνίας, αυθόρμητα jam session κοκ. Ένας χώρος όπου κανείς μπορούσε να διδαχθεί και να διδάξει ελεύθερα.

-χώρος πολιτικοποιημένων εκδηλώσεων

«Στα πλαίσια του πολιτικού σκέλους της κατάληψης:

-αλληλεγγύη σε άλλες καταλήψεις.

-επαφή με την γειτονία και προώθηση των λαϊκών συνελεύσεων, της άμεσης δημοκρατίας και της άμεσης αντίστασης στα θέματα που μας επηρεάζουν.

-στήριξη και διαιώνιση των κοινωνικών αγώνων.» (Προκήρυξη της κατάληψης και κοινωνικό κέντρο «Το Φανάρι του Διογένη»)

Η κατάληψη είναι ένας χώρος που προωθεί την ιδέα μέσα απ' την πράξη και μέσα απ' την πράξη την ιδέα. Η άμεση ανάμιξη ανθρώπων μέσα σ' ένα ελευθεριακό περιβάλλον γίνεται σημείο συνειδητής αφύπνισης και αυταπάρησης. Ένας χώρος που λειτουργεί αμεσοδημο-κρατικά και εκφράζει τη διαφορετικότητα, την εναλλακτική και ελευθεριακή κουλτούρα, σκέψη, έκφραση και δημιουργικότητα, τον αλληλοσεβασμό, την αυτοοργάνωση, την αλληλεγγύη.

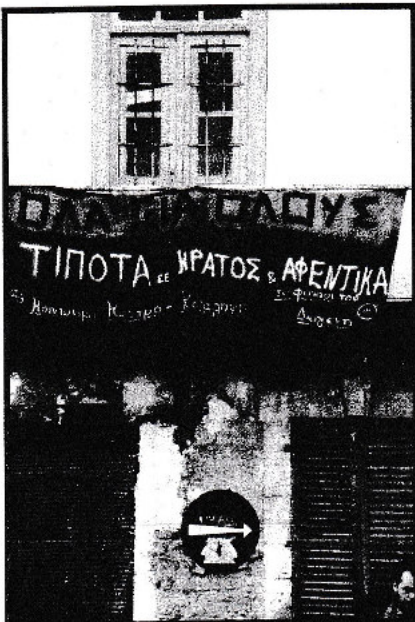
Ένας χώρος σε άμεση αντίσταση και άρνηση του κατεστημένου, της οικονομικής, ιεραρχικής, ρατσιστικής, φυλετικής καταπίεσης, στην άρνηση της πατριαρχικής οικογένειας, της θρησκόλη-ψίας, της κυρίαρχης ιδεολογίας, του σύγχρονου συντηρητισμού και φυσικά στην άρνηση της ιδιοκτησίας. «Η ιδιοκτησία είναι κλοπή» είτε ο Προυντόν, «η ιδιοκτησία είναι θεός» είτε ο Μπακούνιν και εγώ θα έλεγα «η ιδιοκτησία είναι κλοπή, είναι θεός και φυλακή».

Η κατάληψη είναι ένα απ' τα μέσα αντίστασης και αμφισβήτησης του κατεστημένου, το απορρίπτει και βρίσκεται σε συνεχή αντιπαράθεση και πόλεμο με το κεφάλαιο, το κράτος και τα συμφέροντά τους.

Η κατάληψη είναι η πράξη που εκφράζει την αναζήτηση του ανθρώπου για μια καλύτερη ζωή, βάζοντας μπροστά την κοινωνία για την δημιουργία ανθρώπινων σχέσεων που θα κινούνται προς την αυτονομία. Ένας χώρος που εκφράζει την άρνηση του απέναντι στην εξουσία, η οποία έχει στόχο στο να εδραιώνει συνεχώς τη διαίρεση των ανθρώπων σε κοινωνικές τάξεις και να τους γκετοποιεί σε ομάδες απομόνωσης με αποτέλεσμα τον εξανθρωπισμό.

«Το Φανάρι του Διογένη» λειτουργήσε από τις 29/9/2008 έως 7/2/2009 και υπήρξε επαναστατική πράξη και έκφραση αυταπάρησης.

Αντρέας Σ.

Τι κοιτάτε Amigos; ή Το βλέμμα ως Δημόσια Πράξη

Ένας αστυνομικός, ενώ τα χέρια του φοιτητή είναι δεμένα με χειροπέδες και είναι απλωμένος μισολιπόθυμος με τα μούτρα πάνω στο τσιμέντο, τον αρπάζει από τα μαλλιά και του ταΐζει το πεζοδρόμιο.
Οι άλλοι κοιτάζουν.

Μια διευθύντρια, βάζει μες το γραφείο της δύο παιδάκια του δημοτικού που τσακώθηκαν το διάλειμμα με άλλους μες στην αυλή, και τους ρίχνει ένα χέρι ξύλο. Την ώρα που βγαίνουν από το γραφείο της, έξω είναι το γραμματειακό προσωπικό και κάποιοι εκπαιδευτικοί.
Κοιτάζουν.

Ένας μικρός τρώει κι αυτός κάμποσο ξύλο και βιάζεται μες τη φυλακή από τους συγκρατούμενους του.
Οι δεσμοφύλακες κοιτάζουν.

Μια γυναίκα πάει για μια λαπαροσκόπηση ρουτίνας και ο γιατρός της αφαιρεί όλα τα εσωτερικά γεννητικά της όργανα, γιατί 'έτσι όπως τα είδεν, ενόμισεν πως ήταν καρκίνος'.
Οι άλλοι γιατροί, κοιτάζουν.

Ο Κίτας πάει βόλτα.
Οι αστυνομικοί πάλι κοιτάζουν.

Ξαναιδα το βίντεο μερικές δεκάδες φορές. Γι' αυτούς που έδερναν τα είπαν πολλές χιλιάδες λέξεις σε εφημερίδες, μπλοκς, ραδιόφωνα, τηλεοράσεις, καφέ και καφενέδες.
Την ίδια ώρα χιλιάδες μάτια είδαμε και αυτό το άλλο, το παράλληλο, επίπεδο δράσης – πράξης: είδαμε αυτούς που κοιτούσαν.

Χιλιάδες μάτια είδαμε το βλέμμα που από μόνο του σπάζει κόκαλα. Η δικαστική διαδικασία απαρνήθηκε και αυτή την υπόστασή του βλέμματος ως αξιόποινης συμμετοχής 'στην πράξη'. Κατάφερε επίσης να προσπεράσει εκκωφαντικά μια λεπτή, αλλά σημαντική πτυχή: το πεδίο που δημιουργεί το βλέμμα για την απρόσκοπτη και ασφαλή εξέλιξη μιας πράξης. Θα μπορούσαμε να ισχυριστούμε ότι η έλλειψη βλέμματος ίσως και να παρήγαγε μια εσωτερική συγκράτηση, μια παρόρμηση για αναστολή και περιορισμό 'της πράξης', ίσως να ξυπνούσε ένα ένστικτο αυτο-αντίστασης. Αντίθετα το βλέμμα που απλώνεται πάνω από μια σκηνή όπου εξελίσσεται μια δράση την κλείνει υπό την σκεπή του, την ευλογεί με την παρουσία του και μόνο, την επικυρώνει. Τελικά, της επιτρέπει αληθινά να συμβεί.

Το βίντεο το είδα μερικές δεκάδες φορές. Την ίδια ώρα είδα και το βλέμμα που αυτή τη φορά ξεπέρασε τον εαυτό του και έγινε το ίδιο 'η πράξη'.

Δεν είμαι ειδικός επί του βλέμματος. Αλλά είμαι σε θέση να διαπιστώσω ότι το βλέμμα είναι δύναμη. Όπου πέσει το βλέμμα αποδίδει σημασία, αναδομεί τις προτεραιότητες, ανατρέπεται τους όρους. Το βλέμμα αναστατώνει. Το βλέμμα αναδύει τα καταφρονεμένα και τα χλευάζει ταυτόχρονα. Το βλέμμα είναι διαύλος που απογειώνει και την ίδια ώρα βάραθρο που καταρρακώνει.

Δε θυμούμαι ποτέ να κατέβηκε τόσος κόσμος στο δρόμο ξανά για λόγους άσχετους με ποδόσφαιρο ή γιουροβίζιες. Κατέβηκε για τα στραβάδια της δικαιοσύνης του και των συγκοινωνούντων δοχείων της. Οι Amigos... ε, οι amigos, κοιτούσαν.

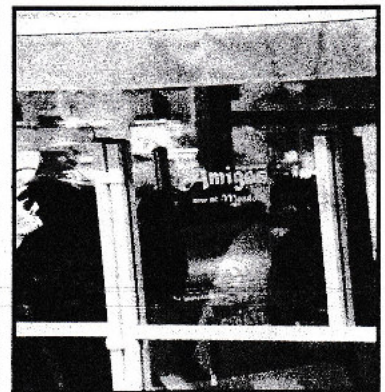
Τι να κάνω για να αποβάλω το βλέμμα που με καρφώνει με απορία, αμηχανία ή απαξίωση; Το βλέμμα που καθιστά τη δήλωσή μου στο δρόμο αξιόποινη πράξη που χαλά τον καφέ του Σαββάτου; Τι να κάνω για να αποβάλω το βλέμμα που τελικά καθιστά την ίδια μου την ύπαρξη (στο δρόμο) αξιόποινη πράξη;

Αν δεχτώ ότι «φωτογραφίζοντας απονέμεις σπουδαιότητα*», τότε αποτάσσομαι το βλέμμα σας και σας το επιστρέφω πίσω. Αντιστρέφω το βλέμμα σας -που μου αποδίδει (ανπιστραμμένη) σπουδαιότητα και με καταργεί- και στρέφω πάνω σας το δικό μου.

Και ρωτώ: όταν κοιτάτε τον κόσμο που κατεβαίνει στο δρόμο, τι, αλήθεια, είναι αυτό που κοιτάτε Amigos;

Δέσπω

* S. Sontag : *Περί Φωτογραφίας*

Περιθωριακές Φιέστες Δρόμου και Βλέμματα Περαστικά

(ή μήπως Βλέμματα που Περιθωριοποιούν και Φιέστες Δρόμου που δεν είναι Περαστικές)

Αναδημοσιεύουμε ένα κείμενο από το περιοδικό «Βουκάλος» (τεύχος 4), το οποίο εκδίδεται από την ομώνυμη ομάδα φοιτητών του Πανεπιστημίου Κύπρου (www.voukwlos.blogspot.com).

*Ναι! Τα παιδιά είναι στους δρόμους ξανά
κι ακούω παντού δυνατά,
φωνές να διαταράσσουν την κοινή ησυχία
κι έτσι να συνεχίζεται του δρόμου η ιστορία.*

*Ναι! Είναι του δρόμου η ομορφιά,
με πλάνευσε κι εμένα κάποτε παντοτινά
και τώρα οι φωνές μου μοιάζουν μελωδία...*

Ο Δρόμος, Μεθυσμένα Ξωτικά

Πριν μερικές μέρες έτυχε να παρακολουθήσω – και εννοώ ως εξωτερικός παρατηρητής χωρίς να συμμετάσχω – μια φιέστα δρόμου. Μια γιορτή που στήθηκε από το πουθενά και το ίδιο ξαφνικά σαν περαστική μπόρα διαλύθηκε αφήνοντας πίσω, μόνα αποδεικτικά στοιχεία να μαρτυρούν το πέρασμά της 3 στραπατσarisμένα τενεκεδάκια μπύρας να ακροβατούν στην άκρη από ένα παγκάκι και μερικές σκόρπες αράδες να σκαρφώνουν στον τοίχο.

Το σκηνικό απόλυτα ονειρικό με συνεπήρε και με καθήλωσε για όσο διήρκεσε η φιέστα. Πόσο καιρό είχε

στ' αλήθεια να δω παιδιά στους δρόμους να διασκεδάζουν χωρίς να ξοδεύουν αλλά παίρνοντας το ένα το χέρι του αλλουνού κι αρχίζοντας το χορό. Παιδιά 13, 14, 15, 16, 30 χρόνων και ένα μικρό ξωτικό να μλέκεται στα πόδια τους και να περιμένει υλομονετικά να του φέρει μια κοπέλα μαγικά... Δύο ηχεία, μερικά ποδήλατα, μια μπάλα, παγωμένη μπύρα και μεγάλες δόσεις ανεμελιάς, χαράς και... περιθωριοποίησης.

Περιθωριοποίησης ναι, και δυσπιστίας κι αποστροφής σαν αυτή που είδα στο βλέμμα μιας καλοντυμένης γυναίκας που έτυχε να περνάει από κει. Η «κυρία» αυτή και άλλοι πολλοί περαστικοί είδαν στα παιδιά αυτά μόνο τα μακριά καρό παντελόνια και τα αρβυλάκια με τα λυτά κορδόνια. Εχάσαν όμως, ή εσκεμμένα παρέλειψαν να παρατηρήσουν τα χαμογελαστά πρόσωπα, τα εκφρασι-

κά φωτεινά μάτια και τις αυθόρμητες κινήσεις τους.

Ίσως ίσως να σκέφτηκαν κιόλας καθώς απομακρύνονταν ανοίγοντας το βήμα τους: «μα δεν έχουν γονείς τα παιδιά αυτά, δεν τα βλέπουν πως είναι τι κάνουν που κυκλοφορούν να τα μαζέψουν» και εφησυχασμένοι στη σκέψη ότι η δική τους κόρη είναι σπίτι και στολίζεται για την καθιερωμένη σαββατιάτικη έξοδο σε γνωστό-ασφαλές-κοσμικό χώρο «διασκέδασης» σε πολυσύχναστο κεντρικό δρόμο, να συνέχισαν τη βόλτα τους.

Κι όμως... Δεν ξέρω αν έχω δει κάτι πιο όμορφο τα τελευταία χρόνια στην Κύπρο από την εικόνα των παιδιών που διασκεδάζαν² στη μέση μιας πλατείας. Από τα παιδιά αυτά που βάφουνε τους τοίχους με μπόγιες και όχι τα πρόσωπα τους με προϊόντα μακιγιάζ, που φοράνε ρούχα χωρίς διάσημα λογότυπα και που δεν τα νοιάζει τι πιστεύουν οι άλλοι γι αυτά. Από τα παιδιά αυτά που δεν βιάζονται να μεγαλώσουν κι ούτε ανησυχούν να αποδείξουν σε κανέναν ότι μεγάλωσαν, που δεν έχουν ανάγκη να ξοδεύουν το μισό μηνιάτικο, δικό τους ή αυτών που τα συντηρούν, για μια βραδινή τους έξοδο, που δεν θεωρούν ότι το να χορεύεις κι ας μην ξέρεις τα βήματα είναι uncool και που καμία σημασία δεν δίνουν στα βλέμματα όσων τα κοιτάνε εξεταστικά.

Πόσο άδικο γίνονται οι άνθρωποι καμιά φορά! Κοιτάνε υποτιμητικά και με καχυποψία αυτούς που καθισμένοι σε μια πλατεία πίνουν μπύρα και γελάνε δυνατά απολαμβάνοντας την παρέα φίλων κι όμως τους φαίνεται απόλυτα φυσιολογικό να πληρώσουν για ένα μπουκάλι οινόπνευμα το εννιαπλάσιο της κανονικής του αξίας για να το καταναλώσουν με σοβαροφανές ύψος, μέσα σε έναν κλειστό χώρο όπου η μουσική είναι τόσο δυνατή ώστε να αποτυγχάνει κάθε προσπάθεια επικοινωνίας με το διπλανό τους, ενώ ταυτόχρονα ένας άτυπος κανονισμός απαγορεύει την εκτέλεση ακόμη και της παραμικρής χορευτικής κίνησης.

Η «περιθωριακή» μειοψηφία που συμμετείχε στη φιέστα μοιάζει να πασχίζει να κρατήσει ανοιχτή τη χαράμαδα για τον άνεμο της αλλαγής κι αποτελεί απόδειξη ότι η εναλλακτική και στην Κύπρο των χλιδατών clubs. Μια διασκέδαση στην οποία κανένας πορτιέρης δεν θα αποφασίσει τη συμμετοχή σου και όπου το όνομα και η οικονομική σου κατάσταση δεν έχουν καμία απολύτως σημασία. Μόνη προϋπόθεση συμμετοχής: να είσαι απλά ο εαυτός σου.

Δήμητρα

1 Ο όρος διασκέδαση χρησιμοποιείται εδώ κατ' ευφημισμό, αν κρίνουμε απ' την προσωπική εμπειρία της συγγραφέισσας.

2 Θα ήθελα να διευκρινίσω ότι ο όρος χρησιμοποιείται αυτή τη φορά με την κυριολεκτική του σημασία αλλά και πάλι με βάση εντελώς υποκειμενικά κριτήρια (βλ. προσωπική εμπειρία).

Θεσμική δολοφονία είναι οι φυλακές της “κοινωνίας”

Πώς θα μπορούσαμε να μιλήσουμε για δημοκρατία και κράτος δικαίου που ως μας υπέδειξαν τα τελευταία γεγονότα και οι επισκέψεις μας στις Κεντρικές Φυλακές οτιδήποτε άλλο πέραν του σωφρονισμού πράττεται προς την καταστρατήγηση του Νόμου και των διεθνών συμφωνιών (βλ συμφωνία ΟΗΕ για τους κρατούμενους); Στο μοναδικό χώρο έκπησης φυλάκισης στην Κύπρο δεν ελλοχεύει μόνο ο κίνδυνος της διατάραξης των ισορροπιών που εκθέτει ο Νόμος, αλλά της διατάραξης της ζωής, της προσωπικότητας, του σεβασμού των κρατουμένων σε ένα ούτω καλούμενο σωφρονιστικό ίδρυμα που επί του παρόντος εκτελεί χρέη ειδικού φρουρού της αδιαφορίας Πολιτείας και κοινωνίας για τις ανάγκες των φυλακισμένων.

Η τελευταία εξέγερση των κρατουμένων στις 8/1/09 μας βρήκε αδύναμους να κατανοήσουμε το πλέγμα της υπόστασης των όσων οι φυλακισμένοι στα χέρια της κρατικής και της κοινωνικής άγνοιας ζητούσαν, αιτήματα αλλά- αιτήματα σωφρονισμού και ανθρώπινα! Αλήθεια, δεν είναι αστείο οι ίδιοι οι κρατούμενοι να ζητούν να σωφρονιστούν, ενώ το υπεύθυνο κατά νόμο και συνείδηση κράτος να αδιαφορεί; Για όσους λοιπόν είδαν την εξέγερση σαν μια συνέχεια της εγκληματικής φύσης των κρατουμένων, ή ως έναν καθγιά με τις Αρχές σφάλλουν. Οι κρατούμενοι εξεγέρθηκαν και ζήτησαν νερό! Και δη ζεστό νερό για να λουστούν, μιας και ως γνωστόν στην πτέρυγα της εξέγερσης την 1B δεν υπάρχει ζεστό νερό για μπάνιο, υπάρχουν 5 ντουςιέρες για 90 άτομα και 3 τουαλέτες. Η καθαριότητα και η υγιεινή είναι σχεδόν ανύπαρκτη, ενώ ποτέ δεν καταφέρνουν και οι αποτείνονται στις Αρχές των Φυλακών να λάβουν μια απάντηση για τη μεσαιωνική μεταχείρισή τους. Ακόμη και το φαγητό αποτελεί στην Κύπρο της ευμάρειας ζήτημα πολυτελείας, μιας και οι καβγάδες στα Μαγειρεία των Φυλακών για μια φέτα παραπάνω ψωμί είναι κάτι παραπάνω από συχνοί.

Βέβαια, δε θα αναφερθούμε στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, αυτό θα ήταν πολυτέλεια, αφού έκαστος των κρατουμένων δύναται να αρρωστήσει μόνο μια φορά τη βδομάδα και μια καθορισμένη μέρα, αφού μόνο μια φορά τη βδομάδα επισκέπτεται τις Φυλακές ιατρός για κάθε πτέρυγα. Αν κάποιος αρρωστήσει και δεν διατελεί χρέη ο ιατρός, θα πρέπει να προβεί σε αυτοϊαση, αφού οι ιθύνοντες των Φυλακών δε μπαίνουν καν στον κόπο να τον μεταφέρουν σε νοσοκομείο! Περαιτέρω δε, οι κρατούμενοι έχουν δικαίωμα επικοινωνίας μόνο μετά παρακολούθησης και μόνο μια φορά τη βδομάδα για 10 λεπτά με την οικογένειά τους. Και μάλιστα σε αριθμούς τηλεφώνων που ήδη έχουν αναφέρει, τουτέστιν μη συμβεί κάτι απροσδόκητο, μιας και εκτός από την ανυπαρξία θέρμανσης, τους πενιχρούς μισθούς για την εργασία των κρατουμένων, οι Φυλακές δεν προσφέρουν ούτε επιείκεια στα μέλη της κοινότητας και οικοδομούν την επανένταξή τους στην κοινωνία μετά δεκαλέπτου τηλεφωνικώς κάθε βδομάδα! Έτσι, λοιπόν, οι κρατούμενοι στην πτέρυγα 1B εξεγέρθηκαν για να μπορούν να λούζονται και να ασθενούν ως όλοι εμείς.

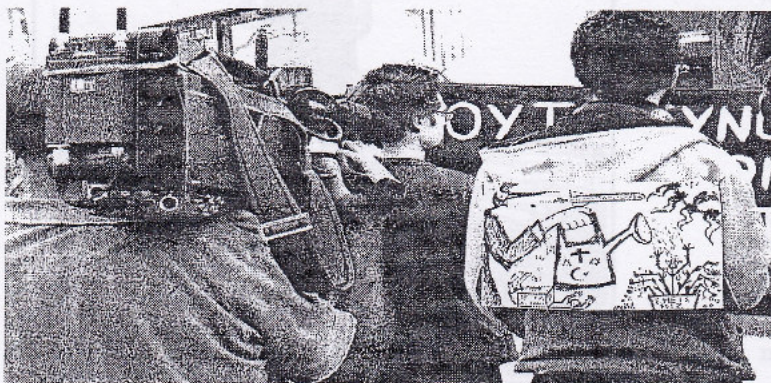
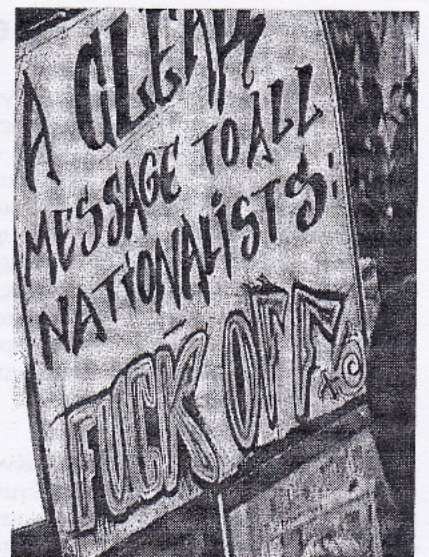
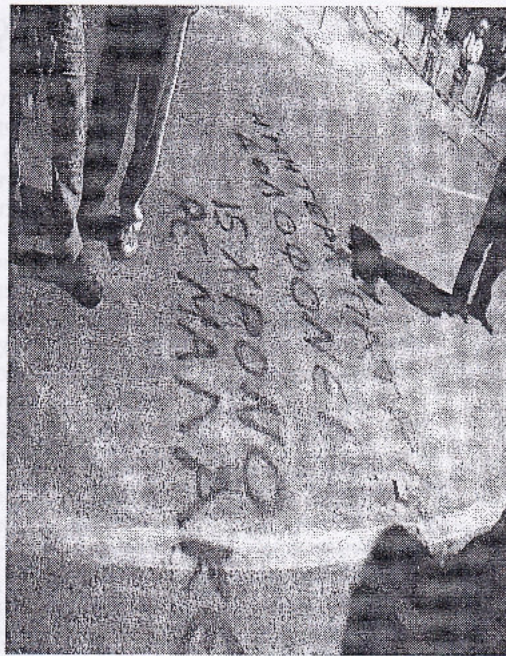
Το αποτέλεσμα αυτής της εξέγερσης δεν ήταν η δημιουργία συμπλοκών την ημέρα που εξεγέρθηκαν, μιας και οι φυλακισμένοι κατάφεραν να υπερασπιστούν τους εαυτούς των απέναντι σε μια κατασταλτική δύναμη (Αστυνομία, δεσμοφύλακες) που δεν δίστασε σε μια πτέρυγα που χωρά 40 άτομα και έχουν σπιβάσει κυριολεκτικά 90 να ριξουν δακρυγόνα, και να σπάσουν τις κάμερες που έδειχναν οποιεσδήποτε επεμβάσεις προσάθησαν να τολμήσουν. Η εξέγερση όπως θυμάστε έληξε ειρηνικά με την παρέμβαση του Υπουργού Δικαιοσύνης και την υπόσχεση για απαντήσεις στα αιτήματα των φυλακισμένων. Την επομένη (9/1/09) δεσμοφύλακες εισήλθαν στην πτέρυγα 1B και αφού πρώτα έσπασαν τις κάμερες συγκεκριμένων κελιών ξυλοκόπησαν και αργότερα έθεσαν υπό περιορισμό τρία άτομα. Σε μια δε περίπτωση, ως κρατούμενοι και δεσμοφύλακες καταμαρτυρούν, 10-15 δεσμοφύλακες αφού εισήλθαν στο κελί αλλοδαπού κρατούμενου υπό την παρουσία

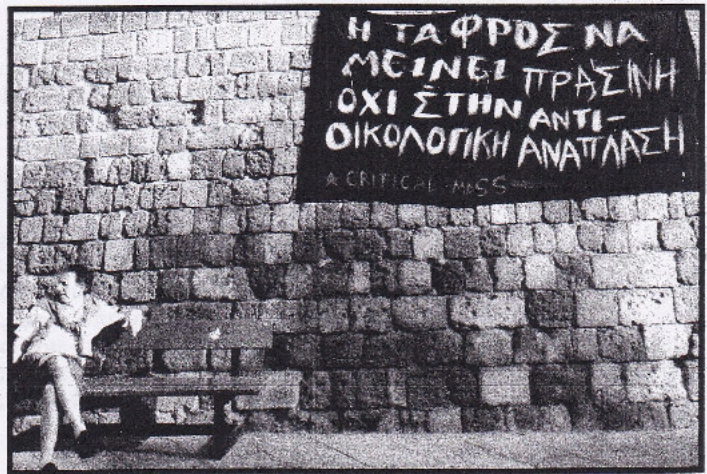
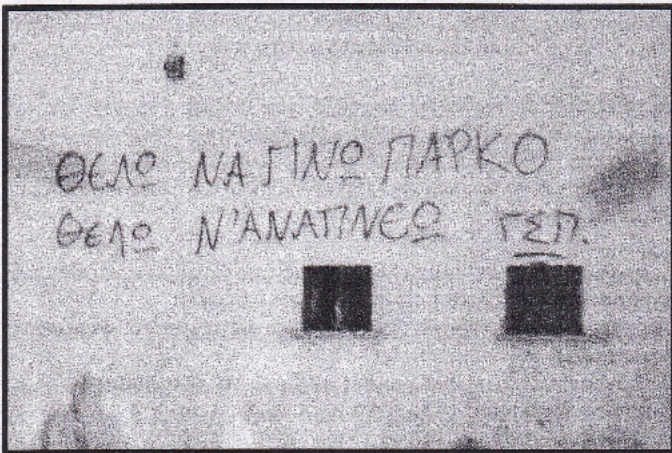
υπευθύνου των Φυλακών γύμνωσαν τον κρατούμενο (ηλικίας 50 χρονών) για σωματική έρευνα και κατηγορώντας τον για τον “ενεργό” του ρόλο στην εξέγερση τον ξυλοκόπησαν γυμνό εις διπλούν, και μάλιστα τη δεύτερη φορά γιατί τόλμησε να ζητήσει το λόγο που τον κτυπούσαν! Όταν δε τον κτύπησαν τον άφησαν αιμόφυρτο ώσπου άλλοι να τον μεταφέρουν στον ιατρό των Φυλακών, ο οποίος με τη σειρά του απάντησε αρνητικά στο αίτημα του κρατουμένου για να του παραδώσει ιατρικό σημείωμα για τα όσα έγιναν! Οι δε ιθύνοντες των Φυλακών τήρησαν σιωπή ενόχων, μέχρι που αυτόπτης μάρτυρας έλυσε τη σιωπή της κοινωνίας και επεμβαίνοντας σε τηλεοπτικό κανάλι αφηγήθηκε τον τρόπο με τον οποίο δεσμοφύλακες ξυλοκόπησαν μπροστά στα μάτια ακόμη και επισκεπτών, λίγες μέρες μετά την εξέγερση, κρατούμενο ενώ έφερε χειροπέδες.

Το κράτος εποικοδομεί το σωφρονισμό σε ένα ίδρυμα που αποτελεί μια άλλη παραβατική κοινωνία που κατατροπώνει και καταβαραθρώνει οποιαδήποτε επιθυμία για επανένταξη και επαναφορά των κρατουμένων στην κοινωνία! Γιατί γίνονται πειθαρχικές σε κρατούμενους λόγω κατοχής ναρκωτικών; Πώς μπορεί ένας κρατούμενος να κατέχει ναρκωτικά σε ένα τόσο περιορισμένο χώρο ως οι Κεντρικές Φυλακές όταν την εποπτεία και την αστυνόμευση του χώρου τη φέρει η Διεύθυνση των Φυλακών; Γιατί εμείς οι δικηγόροι δεν μπορούμε να περάσουμε χωρίς έρευνα ακόμη και βιβλία στους κρατούμενους, και κάποιος αν και υπάρχουν τόσες έρευνες στο χώρο των Φυλακών να διοχετεύουν ναρκωτικά; Και γιατί να ευθύνονται για αυτό μόνο οι κρατούμενοι ώστε να περνούν από ανώφελα, άτοπα πειθαρχικά συμβούλια; Μετά και τα τελευταία συμβάντα είναι η γνώμη μας όπως οι ιθύνοντες των Φυλακών, οι δεσμοφύλακες που καταγγέλλονται για τους ξυλοδαρμούς των κρατουμένων να τιμωρηθούν και επιτέλους το κράτος που απαιτεί δικαιοσύνη και στέλλει ανθρώπους στις Φυλακές, να στέλλει και υπηρέτες της Δικαιοσύνης στο εδώλιο του κατηγορουμένου όταν πλέον ως δικαιοσύνη θεωρούν το ρατσισμό, τον ξυλοδαρμό και το βιασμό της σκέψης και της ζωής.

Πρωτοβουλία για τα δικαιώματα των φυλακισμένων
6/2/2009

Κίνηση πολιτών ALERT:

οι πολίτες της Κύπρου σε εγρήγορη οργανώνονται ενάντια στην αστυνομική τρομοκρατία και στο δικαστικό της ξέπλυμα

Με αίτια που προϋπήρχαν και με αφορμή την αθώωτική απόφαση του Μόνιμου Κακουργιοδικείου Λευκωσίας στην υπόθεση των 10 Αστυνομικών που βασάνισαν τους δύο φοιτητές, Γιάννη Νικολάου και Μάρκο Παπαγεωργίου το Δεκέμβριο του 2005, δημιουργείται από πολίτες που νοιώθουν και είναι σε εγρήγορη η **Κίνηση Πολιτών Alert**.

Κύριος σκοπός της Κίνησης, η οργανωμένη αντίσταση των πολιτών στην αστυνομική τρομοκρατία και της κατάχρησης εξουσίας και του δικαστικού της ξέπλυματος. Σκοπός της επίσης είναι η ενημέρωση όλων των κατοίκων της Κύπρου για τα βασικά κοινωνικά, ατομικά και πολιτικά τους δικαιώματα καθώς επίσης και τα καθήκοντα και οι υποχρεώσεις του Κράτους και των μηχανισμών του απέναντι τους.

Ιστορικό

Την Πέμπτη 19/3 το Μόνιμο Κακουργιοδικείο Λευκωσίας αθώνει τους 10 αστυνομικούς που τον Δεκέμβριο του 2005 συμμετείχαν στον βασανισμό και εξευτελισμό των 2 φοιτητών, αν και αναγνωρίζει ως αδιαμφισβήτητο γεγονός το ότι ο Γιάννος και ο Μάρκος βασανίστηκαν και εξευτελίστηκαν από μέλη της αστυνομίας! Η πέραν πάσης λογικής απόφαση του Κακουργιοδικείου ξεκινά ένα κίνημα που είχε πολλά χρόνια να ζήσει η Κύπρος.

Μέσα σε 24 ώρες από την δημόσια ανάγνωση της απόφασης και με την αποστολή ενός και μόνο sms, 130 άτομα συγκεντρώνονται μπροστά στα δικαστήρια, με σφυρίχτρες και με καθέτι που μπορούσε να σπάσει την ένοχη σιωπή ως διαμαρτυρία για την προκλητική και πέραν πάσης λογικής απόφαση.

Έξω από τα δικαστήρια και με πρόσταγμα τον καλύτερο συντονισμό, αποφασίζεται από όλους η διεξαγωγή συνάντησης την επόμενη μέρα 21/3 στο καφενείο «τα καλά καθούμενα» στην παλιά πόλη για σχεδιασμό των επόμενων δράσεων. Το κάλεσμα είναι ανοιχτό και απευθύνεται σε όλους αλλά κανείς δεν περιμένει να έχει τέτοια απήχηση. Μισή ώρα μετά την προγραμματισμένη ώρα του καλέσματος, η αίθουσα είναι ήδη γεμάτη και ο κόσμος που δεν μπορεί να μπει, ζητά να ανοιχτούν τα παράθυρα για να μπορούν να παρακολουθήσουν και να συμμετάσχουν στην συζήτηση από έξω! Τελικά αποφασίζεται η συνέλευση να μεταφερθεί στα σκαλιά του σχολείου Φανερωμένης. 200 και πλέον άτομα όλων των ηλικιών και ιδιοτήτων από κάθε φάσμα της κοινωνίας, πολίτες, απλοί άνθρωποι που δεν έχουν κατέβει ποτέ ξανά στους δρόμους συμμετείχαν σε μια πολύ ζωντανή και αυθόρμητη συζήτηση.

Η συζήτηση οδηγεί στην δημιουργία της **ΚΙΝΗΣΗΣ ΠΟΛΙΤΩΝ ALERT**, μια κίνηση που έχει σκοπό την δραστηριοποίηση των πολιτών σε εγρήγορη απέναντι στην αυθαίρετη αστυνομική βία που ενδυναμώνεται συνεχώς από το δικαστικό της ξέπλυμα. Μέσα από αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες εκλέγεται ένα συντονιστικό σώμα και ξεκινά η δημιουργία ενός δικτύου επικοινωνίας των συμμετεχόντων ώστε να λαμβάνονται αποφάσεις για τις επόμενες δράσεις.

Πρώτη απόφαση της Alert, η άμεση διεξαγωγή πορείας προς τον Αστυνομικό Σταθμό Λυκαβηττού μέσω της πολυσύχναστης Λεωφόρου Μακαρίου. Αποφασίζεται επίσης η επόμενη δράση:

- **Συγκέντρωση διαμαρτυρίας στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας, Δευτέρα 23 Μαρτίου 2009**

Στην 1 η ώρα πιστοι στο ραντεβού τους οι ενεργοί πολίτες σε εγρήγορη, μαζεύονται στο Δικαστήριο με σφυρίχτρες, φωνές και συνθήματα. Παραδίδουν συμβολικά μπανάνες στην Αστυνομία και στην αυλή των δικαστηρίων ο πατέρας του Μάρκου, Δρ Παπαγεωργίου καλεί όλους τους ενεργούς πολίτες που αντιδρούν στην βία της αστυνομίας και του δικαστικού ξέπλυματος της να έλθουν μαζί και να παλέψουν με για ένα καλύτερο μέλλον!

Μέσα από το πιο οργανωμένο πλέον συντονιστικό αποφασίζονται οι επόμενες δράσεις:

· **Συναυλία στη Λευκωσία, 24 Μαρτίου 2009**

Στις 24 Μαρτίου 2009 οργανώνεται συναυλία στον χώρο στάθμευσης λεωφορείων δίπλα από το roundabout του «όχι» με την εθελοντική συμμετοχή νεανικών συγκροτημάτων. Προηγήθηκε πορεία από την Πλατεία Ελευθερίας προς τον χώρο της συναυλίας την οποία παρακολούθησαν 500 άτομα.

· **Πορείες Διαμαρτυρίας 28 Μαρτίου 2009 στη Λευκωσία και στη Λεμεσό**

Στις 28/3 στις 11 το πρωί 1000 και πλέον πολίτες από την Πλατεία Ελευθερίας στη Λευκωσία και πάνω από 350 πολίτες από την Πλατεία Διοικητηρίου στη Λεμεσό βγαίνουν στους δρόμους και με συνθήματα «*αίσχος ντροπή για την απόφαση*», «*ο λαός απαιτεί και οι 10 φυλακή*», «*εσείς με βία, εμείς με τα κινήματα για μια άλλη κοινωνία*» που φωνάζουν έξω από αστυνομικούς σταθμούς και προς κάθε κατεύθυνση, δείχνουν την έμπρακτη αντίθεσή τους στην προκλητική αθώωση των 10 αστυνομικών καθώς και στην αστυνομική βία και αυθαιρεσία που ξεπλύθηκε δικαστικά για μια ακόμη φορά.

Γενικές συνελεύσεις

Κατά τη διάρκεια της βδομάδας **30 Μαρτίου – 3 Απριλίου** πραγματοποιούνται συναντήσεις της κίνησης ALERT με πολίτες σε Πάφο, Λάρνακα και Λεμεσό για τον συντονισμό και το σχεδιασμό των μελλοντικών παρεμβάσεών της σε παγκύπριο επίπεδο. Οι συναντήσεις έγιναν:

Τη Δευτέρα **30/3/09**, ώρα 19.30 στην **Πάφο**, στο καφέ NUEVO

Την Τρίτη **31/3/09**, ώρα 19.30 στη **Λάρνακα**, στο θέατρο ΑΝΤΙΔΟΤΟ

Την Τετάρτη **1/4/09** ώρα 19.30 στην Πλατεία Ηρώων, στη **Λεμεσό**

Το **Σάββατο 4 Απριλίου** πραγματοποιείται η δεύτερη γενική συνέλευση της Κίνησης Πολιτών ALERT στη Λευκωσία. Σε μια αίθουσα του Πανεπιστημίου Κύπρου, πολίτες ενημερώνονται από την συντονιστική ομάδα για τις συναντήσεις της Κίνησης με πολίτες σε άλλες πόλεις του νησιού. Μετά από τον απολογισμό της μέχρι τώρα δράσης της Κίνησης ακολουθεί συζήτηση για τους στόχους και τρόπο λειτουργίας της Κίνησης.

• Εκδήλωση στη Λεμεσό, 11 Απριλίου 2009

Η Κίνηση Πολιτών Λεμεσού το Σάββατο 11/4 οργανώνει Πολιτιστική εκδήλωση διαμαρτυρίας για την αθωωτική απόφαση του δικαστηρίου στην υπόθεση ξυλοδαμού των δύο φοιτητών. Οι κάτοικοι της Λεμεσού αγκάλαζουν την εκδήλωση αφού εκατοντάδες άτομα περνούν, ενημερώνονται και συμμετέχουν. Την ίδια στιγμή σημαντική είναι συμμετοχή από άλλες πόλεις, Λευκωσία, Πάφο και Λάρνακα.

• Παγκύπρια Πορεία στη Λευκωσία, 25 Απριλίου 2009

Με αφορμή την έναρξη της διαδικασίας έφεσης της απόφασης στο Ανώτατο Δικαστήριο 200 περίπου πολίτες διασχίζουν το κέντρο της πρωτεύουσας και απαιτούν: «Δικαιοσύνη Τώρα».

• Ανοιχτή Συζήτηση «Να Εξωστρακίσουμε τη Δικαιοσύνη τους. Κύπρος Αστυνομική Βία και Καταστολή, Πολυτεχνείο, Αθήνα, 26 Απριλίου, 2009

Οι φοιτητές και Κύπριοι κάτοικοι Ελλάδος εκφράζουν την προθυμία αλλά και την ετοιμότητα για να συγκροτήσουν συνέλευση και πρωτοβουλία για τη συζήτηση του θέματος και στην Αθήνα.

• Δημοσιογραφική Διάσκεψη, Λευκωσία, 18 Μαΐου 2009

Στη Λευκωσία τη Δευτέρα 18 Μαΐου 2009 στο Πολύκεντρο Νεολαίας (Τομπάζου 14) λαμβάνει χώρα δημοσιογραφική διάσκεψη με αφορμή την προγραμματισμένη συζήτηση-ημερίδα της **20ης Μαΐου 2009**. Ενημέρωση για τη συζήτηση και δράση της ALERT μέχρι τώρα.

• Συζήτηση Πάνελ: «Βγήκε το ξύλο από τον Παράδεισο; : Κρίση-κοινωνική αντίσταση-κρατική καταστολή», Λευκωσία, 20 Μαΐου 2009

Η συζήτηση πραγματοποιείται στο Πολυδύναμο Δημοτικό Κέντρο Λευκωσίας. Συντονίζει ο δημοσιογράφος Αντρέας Παράσχος. Θέματα και ομιλητές είναι:

«Οικονομική Κρίση, Κοινωνικά Κινήματα και Κρατική Καταστολή», Σταύρος Τομπάζος

«Αθήνα Δεκέμβρης 2008», Αντρέας Παγιάτσος μέλος της Κεντρικής Γραμματείας του ΣΥΡΙΖΑ-Αθήνα

«Μετανάστες και Καταστολή στην Κύπρο», εκπρόσωπος της Κίνησης για Ισότητα, Στήριξη και Αντιρατσισμό (ΚΙΣΑ)

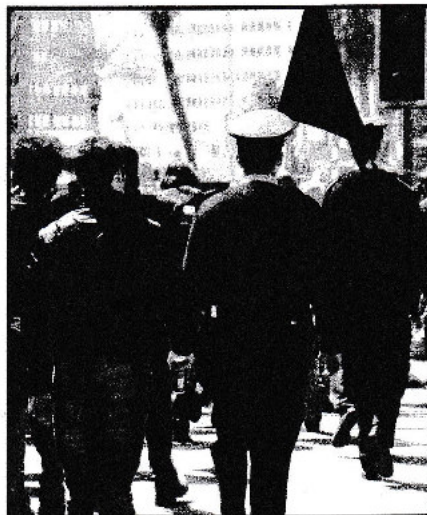
Επόμενες Εκδηλώσεις

Σειρά εκδηλώσεων πριν και μετά την εκδίκαση της έφεσης τον Σεπτέμβριο. Οι εκδηλώσεις θα συμπεριλαμβάνουν συζητήσεις, κινητοποιήσεις και άλλες δράσεις. **Είμαστε ALERT!**

ΚΙΝΗΣΗ ΠΟΛΙΤΩΝ ALERT

<http://alertcy.wordpress.com>

alertcy@gmail.com

Γυναίκες και Ιατρικό Σύστημα: Για τις γέννες και όχι μόνο

Στις 30 Μαρτίου δημοσιοποιήθηκε από την εφημερίδα 'Πολίτης' η καταγγελία μητέρας για τον εκβιασμό που υλέστηκε την ώρα του τοκετού της από τη γυναικολόγο της για να προχωρήσει σε καισαρική τομή. Η συγκεκριμένη καταγγελία –και οι αποκαλύψεις που ακολούθησαν– φανερώνουν τις αυθαίρετες και επιβλαβείς πρακτικές που ακολουθούνται κατά κόρον στην Κύπρο όσον αφορά τη φροντίδα κατά τον τοκετό. Αγγίζει επίσης ευρύτερα το θέμα της φροντίδας των γυναικών σε ο,τιδήποτε αφορά τις φυσικές γυναικείες λειτουργίες τους : έμμηνο ρήση, σύλληψη, εγκυμοσύνη, τοκετό, θηλασμό, λοχεία, εμμηνόπαυση.

Ο τρόπος με τον οποίο οι γυναίκες βιώνουν αυτές τις εμπειρίες είναι καθοριστικός όχι μόνο για τις ίδιες, αλλά και για τα παιδιά τους και τις οικογένειές τους. Είναι κατ'επέκταση ένας καταλυτικός παράγοντας στον τρόπο με τον οποίο οικοδομούνται οι ευρύτερες κοινωνικές σχέσεις.

Η ψυχοσωματική ωρίμανση και ολοκλήρωση των γυναικών καθορίζεται από το βαθμό στον οποίο έχουν οι ίδιες έλεγχο πάνω στο σώμα τους και στα βιώματα που σχετίζονται με τις φυσικές γυναικείες λειτουργίες. Κάθε γυναίκα έχει το δικαίωμα να επιλέγει, συνειδητά και μετά από ενημέρωση, τον τρόπο με τον οποίο επιθυμεί να βιώσει την πορεία της προς τη μητρότητα.

Στηρίζουμε και ελευθερώνουμε λοιπόν, τη συγκεκριμένη καταγγελία. Δηλώνουμε απεριφραστα ότι στην Κύπρο υπάρχει σήμερα παντελής έλλειψη ουσιαστικών επιλογών όσον αφορά τη μαιευτική φροντίδα. Η μόνη οδός, το κατεστημένο ιατρικό σύστημα, πολύ συχνά παρακάμπτει τους ίδιους τους βασικούς του κανόνες που υπαγορεύουν ξεκάθαρα ότι:

Είναι σαφής, αδιαμφισβήτητη και συνεχής η υποχρέωση των επαγγελματιών που παρέχουν κάθε είδους ιατρική φροντίδα να μας προσφέρουν έγκυρη και ολοκληρωμένη ενημέρωση όσον αφορά την κατάσταση της υγείας μας και τις διαθέσιμες επιλογές μας.

Με αυτό τον τρόπο διασφαλίζουν ότι μπορούμε να συμμετέχουμε υπεύθυνα και ουσιαστικά σε κάθε απόφαση που αφορά την υγεία μας.

Ειδικά στον τομέα της στήριξης και φροντίδας της γυναίκας, το κυρίαρχο ιατρικό σύστημα συνήθως αντιλαμβάνεται και αντιμετωπίζει όλες τις φυσικές γυναικείες λειτουργίες ως ασθένειες. Με αυτό τον τρόπο επιχειρεί –συχνά αυθαίρετα και ατεκμηρίωτα– να τις ελέγξει, να τις καταστείλει και να τις τυποποιήσει μέσω των μηχανισμών του.

Όσον αφορά συγκεκριμένα την εγκυμοσύνη και τον τοκετό, το ιατρικό σύστημα θα πρέπει:

-**Να αναγνωρίζει, να υποστηρίζει και να σέβεται την εγγενή ικανότητα και σοφία του γυναικείου σώματος που καθοδηγούν την κάθε γυναίκα στην εμπειρία της γέννας της με τρόπο αρμονικό και φυσικό.**

- **Να επεμβαίνει μόνο αν, όπου και όταν αυτό είναι πραγματικά απαραίτητο, και πάντοτε με μόνο και αποκλειστικό σκοπό τη διασφάλιση και προστασία της ψυχοσωματικής υγείας και ισορροπίας των γυναικών και των βρεφών τους.**

- **Να μοιράζεται και να χρησιμοποιεί υπεύθυνα και με συνέπεια τις γνώσεις του, και σε καμία περίπτωση να μη διαστρεβλώνει ή να καταχράται επιστημονικές αλήθειες, μετατρέποντας τη δύναμη της γνώσης σε επιβολή εξουσίας.**

Το κράτος έχει απόλυτη ευθύνη να συλλέγει και να καταγράφει όλα τα δεδομένα που έχουν σχέση με τις πρακτικές που εφαρμόζονται στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα της μαιευτικής φροντίδας καθιστώντας ταυτόχρονα τις πληροφορίες αυτές διαθέσιμες και προσβάσιμες σε οποιοδήποτε άτομο της ζητήσει. Λειτουργώντας παράλληλα ως μηχανισμός ελέγχου οφείλει να διασφαλίζει την αποκλειστική υιοθέτηση πρακτικών που έχουν ερευνητικά αποδειχθεί ως πραγματικά ωφέλιμες και φιλικές προς τη γυναίκα και το βρέφος.

Είναι πια καιρός οι γυναίκες να απολαμβάνουν το δικαίωμα του να καθορίζουν οι ίδιες τις συνθήκες μέσα στις οποίες βιώνουν την εμπειρία της εγκυμοσύνης, της γέννας και της μητρότητας, έχοντας πραγματικές επιλογές, ευαίσθητη υποστήριξη και ολοκληρωμένη προσωπική φροντίδα.

Γυναικεία Πρωτοβουλία Για Τη Γέννα

Για επικοινωνία με την Πρωτοβουλία:

ilioastrika@cytanet.com.cy

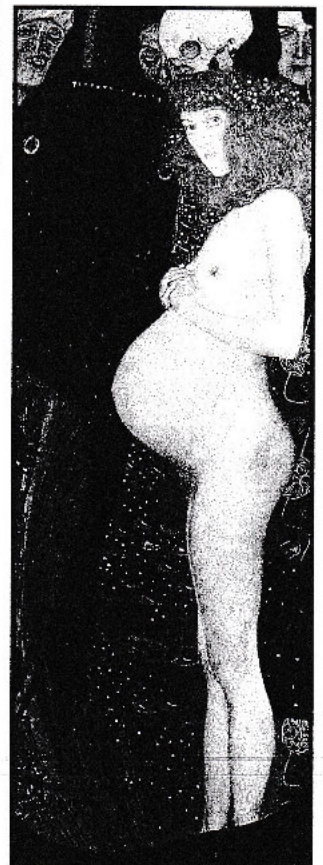
Στάλω Χ"Πιερί

healing@violet-light.com

Χριστίνα Βιολάρη

pagotamon@yahoo.com

Δέσπω Πασιά

Από την επικαιρότητα:

30/3/09

<http://www.politis.com.cy/cgi-bin/hweb?-A=862603&-V=archivearticles31/3>

<http://www.politis.com.cy/cgi-bin/hweb?-A=862824&-V=archivearticles01/4>

<http://www.politis-news.com/cgi-bin/hweb?-A=863099&-V=archivearticles02/4>

<http://www.philenews.com/main/1.1.22.0.5629-.aspx>

03/4

<http://www.politis-news.com/cgi-bin/hweb?-A=863560&-V=archivearticles04/4>

<http://www.politis-news.com/cgi-bin/hweb?-A=863882&-V=articles&-p05/4>

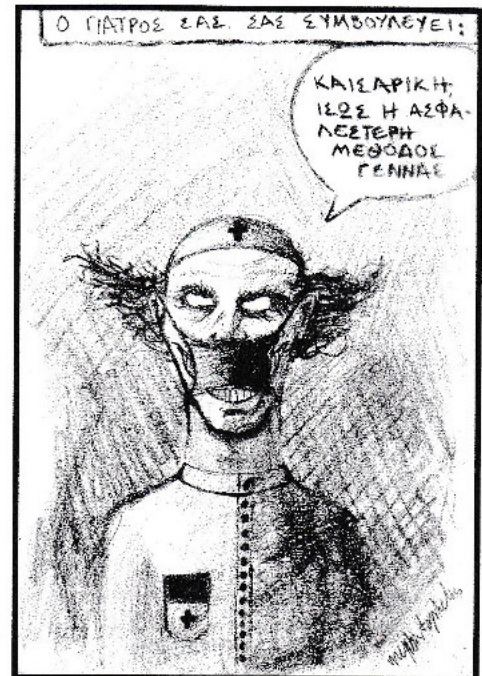
<http://www.haravgi.com.cy/site-article-23956-gr.php>

*Μετά την πρώτη, ακολούθησε και δεύτερη καταγγελία για αχρείαστη καισαρική. Λεπτομέρειες, στο

<http://www.politis-news.com/cgi-bin/hweb?-A=867327&-V=archivearticles>

Άλλα Σχετικά:

<http://www.birthchoices.gr>

Η Ομοφοβία και η Κριτική Σκέψη δεν Κάνουν Καλό Ζευγάρι:

απάντηση στο άρθρο κ. Καλαρή

"η εξουσία των κανόνων του Άλλου τελειώνουν στην άκρη του κρεβατιού"
Σολέρ

Είναι ανησυχητικό να παρακολουθεί κανείς ότι δεισδαιμονίες ακόμα δομούν τις αντιλήψεις ανθρώπων-μέλη κοινωνιών του 21ου αιώνα. Ακόμα πιο ανησυχητικό είναι το γεγονός ότι αυτές οι δεισδαιμονίες ακόμα ασκούν την ηγεμονία ως προς τον προσδιορισμό αυτού που είναι επιτρεπτό ή ανεπιτρεπτό στην κοινωνία και ιδιαίτερα σε αυτήν που κανείς ζει. Εδώ αναφέρομαι στο άρθρο του κ. Καλαρή της προηγούμενης Κυριακής, στο οποίο περιέχονται ομοφοβικές και πλήρως καταρριφθείσες θεωρήσεις επί της φύσης όσο και ύβρεις κατά μιας μερίδας ανθρώπων της κοινωνίας μας που απολαμβάνουν την σεξουαλική επαφή με άτομα του ίδιου φύλου.

Στο άρθρο του της περασμένης Κυριακής [Πολίτης, 26/4/2009] ο κος Καλαρής αναφερόμενος στην φυσικότητα και χριστιανικότητα της ετεροφυλοφιλίας θεωρεί την ομοφυλοφιλία τόσο αφύσικη και νόσημα όσο και αντίθετη και δύναμει διαβρωτική της γενναιότητας, της ψυχικής και ηθικής δύναμης και της αξιοπρέπειας. Στην προσπάθεια του λοιπόν να γιατρέψει κόσμο και κοινωνία όπως και να προσφέρει την δυνατότητα πρόγευσης του παραδείσου, όπως αυτή συμβαίνει μέσα από την σεξουαλική συνεύρεση και ελικοινωνία ετεροφύλων, σε ομοφυλόφιλους - κατά ψυχολόγων, αναλυτών, φιλοσόφων και λοιπών επιστημόνων - μας προτείνει όπως προσεγγίσουμε έμπειρους (ως προς τι πέραν από την δομή της δεισδαιμονίας των;) πνευματικούς που θα μας βοηθήσουν να νικήσουμε την φύση! Ωσάν με συνεργασία με τον κ. Καλαρή ο Μητροπολίτης Μόρφου Νεόφυτος αναπολεί τις εποχές εκείνες που οι επιθυμούμενοι ομόφυλος των αλλά δεν ενδίδαν, και αρκούσαν στο βίωμα της ενοχής της ασθένειας τους (κατά τη χριστιανική λάντα, θρησκεία).

Επί των επιχειρημάτων του λοιπόν αυτών θα κάνω δύο σημειώσεις: Πρώτον, φαίνεται ο ότι ο κ. Καλαρής πέραν του ότι είναι δέσμιος μιας δεισδαιμονίας αποτελεί και παράδειγμα λαϊκιστή εφόσον αποδίδει την φαινομενική αύξηση της δειλίας και της απώλειας ηθικών αρχών στην επήρεια των ομοφυλόφιλων. Δεύτερο, σημειώνοντας την αντίφαση που υιοθετεί σχετικά με το ότι από την μια θεωρεί το φυσιολογικό χριστιανικό και από την άλλη μας λέει ότι ένας παπάς θα βοηθήσει να καταφέρουμε να νικήσουμε την φύση, τι να εξάγουμε; Αν το υπέρτατο όν στο οποίο πιστεύετε κ. Καλαρή είναι τόσο τέλει, η συγκεκριμένη ασθένεια πώς του ξέφυγε; Ή εφόσον είναι τέλεια η φύση - αφού είναι δημιούργημα του υπέρτατου όντος - γιατί όλα που κάνει να μην είναι φυσικά και ως εκ τούτου καλά και χριστιανικά; Ποια αξιολογικά κριτήρια πέραν αυτών που είναι σχετικά με την δεισδαιμονία σας, έχετε έτσι ώστε να θεωρείται την ομοφυλοφιλία αφύσικη αφού όπως ορθά υποστηρίζετε η αναφορά στην αναπαραγωγή δεν είναι καταλυτική στο να ονομάσουμε κάτι φυσικό; Τι στην κίνηση ενός ομοφυλόφιλου δεν είναι φυσικό αφού το σώμα μας - τέκνο ως είναι της φύσης - μπορεί να το κάνει; Όσο για την βρισιά "π....." κ. Καλαρή τι να πω; Παρατηρείται μια εμμονή στο άρθρο σας σχετικά με την αφυσικότητα της ομοφυλοφιλίας, που εν σχέση με τον λυσσαλέο αυτό χαρακτηρισμό μόνο παράδοξη είναι με το γεγονός ότι φαίνεται να είναι ένα "απλό" νόσημα για σας...μάρτυρας μου οι μοναχοί που διαβάζουν όλοι μέρα για δαίμονες που τους δαλεάζουν με ομοφυλοφιλικές απολαύσεις και την νύκτα τους βλέπουν μπροστά τους να ασελούν πάνω τους χορεύοντας καρτσιλαμάν.

ΥΓ: Μήπως κ. Καλαρή, η κίνηση ενός ομοφυλόφιλου ανθρώπου να εκφραστεί ελεύθερα σε μια κοινωνία που τον επικρίνει, τον θεωρεί απλώς μη-παράνομο και ενίοτε τον καταδιώκει, δεν είναι παράδειγμα παλικαριού εφόσον αυτό σημαίνει "άνθρωπος που μπροστά σε μια δύσκολη στιγμή, απειλή ή κίνδυνο, δε δειλιάζει, αλλά δείχνει μια εξαιρετική ψυχική και ηθική δύναμη μαζί με ένα υψηλό συναισθηματικό προσωπικής αξιοπρέπειας". Η, καλύτερα άστε το προηγούμενο και αναλογιστείτε αυτό: ο πρωκτός είναι μήπως σαν το κουτί της Πανδώρας;

Νικόλας Δευτεράς
www.defteras.blogspot.com

Το οριακό σημείο της Γάζας

Η επιθεση του Ισραηλ εναντιον της Γάζας τον Γεναρη του 2009 θα μπορούσε να προσδιοριστεί σαν μια ακόμα «μικρη» μαζικη σφαγη παλαιστινιων ιθαγενων για την ικανοποιηση του δυτικου-δυτικοκεντρικου βλεμματος. Μεσα στο Ισραηλ ηταν μια προσλαθεια να κερδηθουν εκλογες με καμιαν 1000 παλαιστινιακα πτωματα σαν αποδειξη ότι τζαι οι «μετριοπαθεις» [το κομμα Καντιμα τζαι οι Εργατικοι] μπορούν τζαι σκοτώνουν ακόμα μεσανατολιτες ινδιανους..Να μεν ανησυχα λοιπον η

αγχωμενη εθνικη συνειδηση..Αλλα τζαι ευρυτερα..Η επιθεση στην Γάζα ηταν εν μερει τζαι μια αστυνομικη επιχειριση επιβεβαιωσης ότι η δυτικη [στην οποια περιλαμβανεται τζαι το Ισραηλ] στρατιωτικη μηχανη μπορεί ακόμα να επιβαλλεται..Η ντε φακτο ηττα της επιχειρισης στο Ιρακ καμνει πκιον την δυτικη παρουσία επισφαλη. Τζαι η εκλογη ενός προεδρου στις ΗΠΑ ο οποιος εκπροσωπει την πτερυγα της δυτικης εξουσιας που θελει να απαγκιστρωθει που την μαζικη πολεμικη εμπλοκη, εκαμεν την κρατικη εξουσια του Ισραηλ να δοκιμασει τα ορια – τζαι της δυτικης ανοχης αλλα τζαι της δυνατητας πολεμικης εμπλοκης με την παλαιστινιακη αντισταση.

Τα αποτελεσμα της επιχειρισης ηταν ακόμα μια ηττα του Ισραηλ. Στρατιωτικα το βασικο ερωτημα ηταν αν το Ισραηλ θα ετολμαν να καμει εισβολη στις κατοικημενες περιοχες. Το ότι εμπορεν να στείλει τακνς στα χωραφκια γυρον που τες πολεις ηταν ντε φακτο γνωστο όπως τζαι η αεροπορικη του υπεροπλια. Οποτε το επικοινωνιακο μερος της επιχειρισης εστιαστηκε στο αν το Ισραηλ θα εκαταφερνε εστώ συμβολικα να σταματησει την εκτοξευση πυραυλων. Τελικα το Ισραηλ εν ετολμησεν να μπει στον χωρο μαχης της Χαμας [τις κατοικημενες περιοχες] τζαι ουτε εμπορεσεν να σταματησει του πυραυλους που εκτοξευουνταν εναντιον του Ισραηλ. Το φιασκο εν ηταν τοσο εντονο όπως τον Λιβανο το 2006, διοτι οι στοχοι της επιχειρισης ηταν που αρχη ελαχιστοποιημενοι.

Η πιο εντυπωσιακη ηττα του Ισραηλ ηταν στο επιπεδο των διεθνων σχεσεων. Το Ισραηλ τουτην την φορα εισειν προσπαθησει πιο εντονα [ιδιαιτερα σε σχεση με τον πολεμο το 2006] να ελεγξει την ροη της πληροφοριας. Όμως το γενικο κλιμα εν ετραβαν. Το Ισραηλ εφανηκεν γενικα να καμνει μιαν σφαγη χωρις ιδιαιτερο λογο. Το ότι κινδυνευκει το Ισραηλ να καταδικαστει τζαι που δυτικες ανθρωπιστικες οργανωσεις [τζαι τον ΟΗΕ] για εγκληματα, εν ισως χαρακτηριστικο παραδειγμα του ότι σοσ περνα ο τζαιρος το Ισραηλ χανει την αυρα της δικαιολογιας των εγκληματων του. Στις ιδιες τις ΗΠΑ το ισραηλιτικο λομπυ εσει ταυτιστει πκιον με την αμερικανικη ακροδεξια σε μια υστερικη επιθεση εναντια σε οσοους μιλουν ειτε για τα εγκληματα του

ισραηλινου κρατους ειτε τζαι για το απλο γεγονός οτι αυξανομενα τα ισραηλιτικα συμφεροντα μπορεί τζαι να αποκλειουν που τζηνα των ΗΠΑ. Τζαι τωρα εν μιλουν μονο οι αριστεροι.

Στο εσωτερικο του Ισραηλ η στρατιωτικη επιχειριση εν εισειν μεγαλη επιδραση. Τελικα τες εκλογες εκερδισεν τες το μπλοκ του Νετανιαχου τζαι του Λιμπερμαν [ο οποιος με οποιανδηποτε λογικη ταξινομηση ανηκει στην νεοφασιστικη πτερυγα του πολιτικου τοξου]. Το κεντρω κομμα της Λιβνι, το Καντιμα, ηρτεν πρωτο οριακα τζαι ισως τουτη η οριακη νικη να ηταν το μονο που επετυχεν η προηγουμενη κυβερνηση με την στρατιωτικη επιθεση. Η αριστερα του Ισραηλ φαινεται επισης «χαμενη» – η ριζικη πτώση του εργατικου κομματος εν ισως η πιο εκφραστικη διασταση τουτης της καταστασης «απωλειας» του κεντρου βαρους. Θα μπορούσε να πεις καποιος ότι τζηνο που φαινεται πκιον να γινεται ενας σταθερος αξονας των αριστερων τασεων στο Ισραηλ εν μια καποια λυση, οποτε οι αριστεροι ψηφοι κινουνται στρατηγικα – μερικοι εψηφισαν Λιβνι, ας πουμε, για να σταματησουν τον Νετανιαχου. Τζαι αξιζει να αναφερει κανενας ότι παρα την συνθησιμενη πολεμικη υστερια το αντι-πολεμικο κινημα εκαμε σαφη την παρουσία του που την αρχη. Αλλα ηταν τζαι πιο απομονωμενο αφου διαφορες πτερυγες της αριστερας επροτιμησαν την σιωπη – ισως τζαι προεκλογικα.

Αλλα τζαι ευρυτερα η ισραηλινη κοινωνια φαινεται να εν χαμενη σε ένα ειδος ηθικης εξαθλιωσης που προερχεται που την αδυναμια να ειτε να επιβληθει ειτε να παραδεχτει ότι μια ολοκληρη περιδος εσει τελειωσει.

Διοτι υπαρχουν τζαι τα δομικα δεδομενα. Το Ισραηλ εν ενδιαφερει πκιον την Δυση σαν χωροφυλακας της περιοχης – τζαι τα δεδομενα αλλασουν επισης με την ανοδο του Ιραν τζαι της επιρροης του. Ο Νετανιαχου λ.χ. εκερδισεν μεν τζαι θα μπορουσεν να σχηματισει ανετα μιαν δεξιαν-ακροδεξιαν κυβερνηση. Όμως εισησηκεν να βαλει τους εργατικους στην κυβερνηση [οδηγωντας το εργατικο κομμα σε νεα εσωτερικη ρηξη τζαι παραπανω «ηθικη εξαθλιωση»] για να παλαντζαρει τον Λιμπερμαν. Η πραγματικοτητα εν ότι αν εμπορεν η κοινοβουλευτικη πλειοψηφια της ακροδεξιας θα εθκιωχνε τους παλαιστινιους που το Ισραηλ τζαι θα επροσαρτουσεν την Δυτικη Οχθη. Όμως εν μπορεί. Οποτε ο Νετανιαχου, επειδη εν εκπαιδευμενος λαφαζανης της πολιτικης, θελεις να εσει διπλα του τον Μπαρακ [των εργατικων] για να ισορροπα τον Λιμπερμαν αλλα τζαι στην αναγκη να καλυψει την κυβερνηση αν παθουν καμιαν υστερικη κριση οι ακροδεξιοι τζαι πουν να εκβιασουν για να πασουν κατι.

Για τους παλαιστινιους τζαι τους αραβες η κριση στην Γάζα ε-παυξανει την αμηχανια. Η Χαμας εκερδισεν χωρις ουσιαστικα να πολεμησει – όπως η Χιζμπολλαχ. Ο πραγματικος ηττημενος ηταν ο προεδρος της παλαιστινιακης αρχης, ο Αμπας, που ουσιαστικα

στην αρχή έδωσε την έμμεση ευλογία του στην επιθεση. Αναλογα μπορεί να πεις κανενας τζαι για τον βασικο αξονα της συντηρησης στον αραβικο κοσμο – Αιγυπτου-Σαουδικης Αραβιας.

Ηταν ενδιαφερον οτι μερικοι που τους σείχηδες της περιοχης [όπως το Καταρ] εφανηκαν να αποστασιοποιουνται. Ουσιαστικα το ξηλωμα της ιρακινης κοινωνιας εσει αφησει ένα τεραστιο κενο στο αραβικο κρατικο κυκλωμα το ολοιο εκμεταλλευεται με ευκολια το Ιραν. Για τουτον τζαι οι δυτικοι προσπαθουν πκιον να επαναρχισουν διαλογο με την Συρια

Οσο τραγικον τζαι να ενι η πραγματικοτητα εν οτι η Γαζα ηταν μιαν αστυνομικη επιχειρηση ρουτινας. Ετσι επιχειρησεις στην Δυση μπορεί να καταληξουν σε συλληψεις η στο να σκοτωθει καποιος αλλοδαπος μεταναστης. Δαμια, στην Παλαιστινη, τουτες οι επιχειρησεις γινονται εναντια σε έναν πληθυσμο στιβαγμενο σε ένα γκετο. Οποτε τα πτωματα εν πιο πολλα. Οπως μας εσει μαθει για 500 χρονια τωρα η δυτικη πολιτικη αισθητικη, «ουλλοι οι αθρωποι εν ισοι αλλα οι ζωες των μη-δυτικων εν πιο φτηνες». Εν θεμα της αγορας όπως θα ελαλουσαν τζαι οι νεοφιλελυθεροι των οικονομικων στηλων.

Αν υπαρχει κατι που κανει τουτην την αντιπαραθεση ενδιαφερουσα τζαι οριακη εν οτι σηματοδοτει μιαν ακομα μετακινηση της παγκοσμιας οπτικης γωνιας – το Ισραηλ χανει την αυτονοητη νομιμοποιηση κάθε στρατιωτικης του κινήσης. Ακομα τζαι απεναντι στο ιστορικο του συμμαχο τις ΗΠΑ.

Το οτι υπηρχαν διαδηλωσεις διαμαρτυριας για την σιωπη των αραβικων καθεστωτων ηταν μια που τα ελπιδοφορες στιγμες στις αραβικες αντιδρασεις. Αλλα τζηνον το οριακο σημειο εν φαινεται να εν ετοιμο ακομα να σιονοστει στον δρομο...

Αλλα κιζεται τζαι τζηνον με ετσι εμπειριες – εστω τζαι τηλεοπτικες...

Saladin

Αναγνωστήριο - Βιβλιοθήκη «τα ΑΓράμματα»

Η βιβλιοθήκη “ΑΓράμματα” ξεκίνησε τη λειτουργία της το φθινόπωρο του 2008. Προέκυψε μετά από τη διαπίστωση ότι δεν υπήρχε κάπου στην Κύπρο ένα σημείο όπου να μπορεί κάποιος να βρει συγκεντρωμένα βιβλία και άλλο έντυπο υλικό ριζοσπαστικού λόγου. Επίσης διαπιστώναμε κάποιοι ότι το κλείσιμο του Καρτάς – Αρσινόης 5 δημιούργησε ένα κενό στη γεωγραφία της πόλης. Η συνέντευξη ανθρώπων διαφόρων ριζοσπαστικών τάσεων και ο διάλογος που αναπτύχθηκε την προηγούμενη περίοδο έπρεπε να συνεχιστεί και στη μετά-Καρτάς εποχή.

Κάπως έτσι σκεφτήκαμε τα πράγματα και ξεκινήσαμε την προσπάθεια αυτή. Μαζέψαμε το πρώτο υλικό, διαμορφώσαμε το χώρο, οργανώσαμε συζητήσεις. Επίσης ενθαρρύνσαμε ομάδες να χρησιμοποιούν τα “ΑΓράμματα” για τις συνελεύσεις τους, πράγμα που σε ένα βαθμό το πετύχαμε. Η βιβλιοθήκη αποτέλεσε τη χρονιά αυτή κέντρο πολλών χρήσιμων και γόνιμων συζητήσεων, αντι-τεραρχικών αμεσοδημοκρατικών συνελεύσεων και χώρο κοινωνικών διεργασιών και αυτο-οργάνωσης. Με τη λογική αυτή και μαθαίνοντας από τα λάθη μας θα συνεχίσουμε τη γόνιμη παρουσία μας στην πόλη.

Τα “Αγράμματα” βρίσκονται στην παλιά Λευκωσία και είναι ανοιχτά κάθε Παρασκευή και Σάββατο απόγευμα.

Πληροφορίες για το τι οργανώνεται προσεχώς στο www.agrammata.wordpress.com

Αν θέλετε να επικοινωνήσετε μαζί μας: agrammata@mail.org

Εργατική δύναμη και ταξική πάλη στην Κύπρο

Το πολιτικό πλαίσιο της εργασιακής διαδικασίας

Με την ένταξη της Κύπρου στην ΕΕ το 2004 έχουν αυξηθεί οι πιέσεις για την ευελικτοποίηση των εργασιακών σχέσεων. Παρά τη σχετική υλοχώρηση του νεοφιλελευθερισμού σε παγκόσμιο επίπεδο την τελευταία δεκαετία, ο στόχος της ευελιξίας στην αγορά εργασίας παραμένει επίκαιρος, καθώς έχει καταφέρει να ενσωματωθεί και στο σοσιαλδημοκρατικό πρόγραμμα και να μετατραπεί σε ευρωπαϊκή αρχή, έστω μέσα από τη συμβιβαστική πρόνοια της “ευελισφάλειας”. Βέβαια το περιεχόμενο, η ερμηνεία και η νοηματοδότηση της έννοιας της ευελισφάλειας δεν είναι δεδομένη καθώς αποτελεί ζήτημα αδιάκοπης ιδεολογικής και πολιτικής μάχης.

Στην Κύπρο η ευελικτοποίηση προχωρά με ιδιαίτερα αγούς ρυθμούς, καθώς το τριμερές σύστημα εργασιακών σχέσεων αποδεικνύεται ανθεκτικό μπροστά στην προοπτική της απορύθμισης. Παρά τη μικρή αύξηση της μερικής, εποχιακής και προσωρινής απασχόλησης, την επέκταση της υπεργολαβίας και της εργασίας με το κομμάτι, την εμφάνιση της τηλε-εργασίας και των κυμαινόμενων μισθών, σε γενικές γραμμές η ευελιξία στις εργασιακές σχέσεις δεν έχει καταστεί κυρίαρχη στην Κύπρο. Η συνδικαλιστική πυκνότητα παραμένει σχετικά ψηλή και η διαδικασία της απορύθμισης και της αναρύθμισης προς όφελους του κεφαλαίου συναντά ακόμα την αντίσταση του συνδικαλιστικού κινήματος.

Βέβαια οι τάσεις προς την αποσυλλογικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, που αποτελούν προϋπόθεση της απορύθμισης, εντείνονται και παρατηρούνται τόσο στον ιδιωτικό όσο και στον δημόσιο τομέα. Τα προσωπικά συμβόλαια αυξάνονται και οι συλλογικές συμβάσεις αγνοούνται και παρακάμπτονται, προωθείται το μοντέλο του εργαζόμενου-επιχειρηματία μέσα από την “αγορά υπηρεσιών” και μετακύληση του ρίσκου και του κόστους της κοινωνικής ασφάλισης από τον εργοδότη στον εργαζόμενο. Όμως οι συλλογικές συμβάσεις και τα εργατικά δικαιώματα και ωφελήματα που απορρέουν από αυτές, παρά την εργοδοτική πίεση, συνεχίζουν να ισχύουν για την πλειοψηφία των εργαζομένων στην Κύπρο.

Τι γίνεται όμως με τη σημαντική μειοψηφία, κυρίως αποτελούμενη από την νεολαία, που δεν απολαμβάνει πια εργασιακά δικαιώματα και ωφελήματα; Αυτοί που βρίσκονται εκτός των συνδικαλιστικών οργανώσεων, που δεν παίρνουν ΑΤΑ και 13ο, που δεν έχουν πληρωμένη άδεια, που δουλεύουν υπερωρίες χωρίς να πληρώνονται επιπλέον, που υφίστανται την εργοδοτική τρομοκρατία μέσα από τη μόνιμη απειλή της απόλυσης και που κινούνται μεταξύ ανεργίας και κακοπληρωμένης και συχνά ανασφάλιστης εργασίας; Οι αδήλωτοι και οι άτυποι εργαζόμενοι στον πάτο της εργασιακής ιεραρχίας είναι συνήθως αυτοί που αγνοούνται ακόμα και από το συνδικαλιστικό κίνημα.

Η διεθνοποίηση της εργατικής δύναμης και οι πολιτικές της προεκτάσεις

Μεγάλο μέρος της εργατικής τάξης στην Κύπρο σήμερα, βόρεια και νότια της πράσινης γραμμής, αποτελείται από μη Κύπριους εργάτες με τουρκικά και ελληνικά διαβατήρια αντίστοιχα. Αν προσθέσουμε σε αυτούς τους φοιτητές από την Ασία και την Αφρική που εργάζονται για να επιβιώσουν, καθώς επίσης και τους ανατολικο-ευρωπαίους εργάτες στον νότο, δεν μπορούμε να μιλούμε πλέον για κυπριακή εργατική τάξη αλλά για πολυεθνική εργατική τάξη στην Κύπρο. Το συνδικαλιστικό κίνημα με κάποιες εξαιρέσεις αδυνατεί να εντάξει τους ξένους εργάτες και να τους διασφαλίσει τα δικαιώματά τους με αποτέλεσμα τη δημιουργία εργαζομένων δυο ταχυτήτων. Επειδή δεν είναι αρκετό να επισημαίνουν η ΠΕΟ και η ΣΕΚ ότι οι ξένοι εργάτες αποτελούν φτηνή εργατική δύναμη. Το ζήτημα είναι να συμβάλουν ώστε να μην αντιμετωπίζονται οι ξένοι ως εκμεταλλεύσιμη και αναλώσιμη εργατική δύναμη μέσα από την πραγματική και όχι απλώς την τυπική ένταξη τους στο συνδικαλιστικό κίνημα.

Από τη στιγμή που η εργατική τάξη διεθνοποιείται στο κυπριακό έδαφος, τότε και η αντιπροσώπευση της στα κυπριακά συνδικάτα θα πρέπει να είναι ανάλογη. Μπορούν οι μεγάλες συνδικαλιστικές οργανώσεις να αντεπεξέλθουν σε αυτή την πρόκληση; Μάλλον όχι, απ'ότι έχουν δείξει τις τελευταίες δεκαετίες. Πριν τους μεταναστεύτες είχαμε τη μαζική είσοδο των γυναικών στην αγορά εργασίας. Και όμως αυτή η αλλαγή στη σύνθεση του εργατικού δυναμικού δεν αποτυπώθηκε στο συνδικαλιστικό επίπεδο, όπου μέχρι σήμερα η συντριπτική πλειοψηφία των συνδικαλιστών είναι άντρες. Όταν το συνδικαλιστικό κίνημα απότυχε διαχρονικά να αναμετρηθεί με την έμφυλη διάκριση και να ανατρέψει τη θεσμική πατριαρχία, γιατί να αναμένουμε ότι θα αντιμετωπίσει ουσιαστικά την εθνοκεντρική προκατάληψη και τον θεσμικό ρατσισμό;

Η παρουσία δεκάδων χιλιάδων μεταναστών στην Κύπρο μαζί με άλλους τόσους νεαρούς Κύπριους που βρίσκονται εκτός του επίσημου συνδικαλιστικού κινήματος, όπως για παράδειγμα αυτοί που εργοδοτούνται στο λιανικό εμπόριο και στις υπηρεσίες, προβάλλει την αναγκαιότητα να αναστοχαστούμε για το ρόλο και την κατάσταση του συνδικαλιστικού κινήματος. Επειδή αν το υφιστάμενο συνδικαλιστικό κίνημα δεν μπορεί να λειτουργήσει πολυπολιτισμικά, τότε θα πρέπει να προσανατολιστούμε προς τη δημιουργία ενός εναλλακτικού συνδικαλιστικού κινήματος που θα εκπροσωπεί τόσο την ντόπια εργατική τάξη όσον και τους μετανάστες βόρεια και νότια της πράσινης γραμμής.

Αυτό είναι βέβαια ένας μακροπρόθεσμος στρατηγικός στόχος που σήμερα φαντάζει ανεδαφικός και ανέφικτος. Όμως αν η απελευθέρωση της εργασίας παραμένει ως τελικός σκοπός, τότε ο οργανωμένος συνδικαλιστικός αγώνας είναι μονόδρομος. Και ιστο-

ρικά υπάρχουν αντι-εξουσιαστικά μοντέλα οργάνωσης της εργατικής δύναμης, όπως τους Γουόμπλς που ξεπέρασαν το εμπόδιο της γλώσσας, τους διαχωρισμούς των επαγγελματιών, τη γεωγραφική απόσταση και πρόβαλαν το "ένα μεγάλο συνδικάτο" ως το μέσο για την ανατροπή του καπιταλισμού. Οι Industrial Workers of the World (IWW) κατάφεραν σε πολύ πιο αντίξοες συνθήκες, ένα αιώνα πριν να δημιουργήσουν ένα άλλο ριζοσπαστικό πόλο απέναντι στην Αμερικανική Ομοσπονδία Συντεχνιών (AFL) εσωτερικά της εργατικής τάξης στις ΗΠΑ και να οργανώσουν εκατοντάδες χιλιάδες ανιδεικευτους και ειδικευμένους εργάτες στον αγώνα για την κατάργηση της μισθωτής εργασίας. Το μοντέλο αυτό έχει προβληθεί τα τελευταία χρόνια και από το ευρωπαϊκό κίνημα ενάντια στην επισφάλεια. Και αυτό επειδή το μοντέλο αυτό λαμβάνει υπόψη την πολυπολιτισμική πραγματικότητα, ενώ ταυτόχρονα προτάσσει την ταξική πάλη και τον εργατικό διεθνισμό ως το μέσο για την ολοκληρωτική χειραφέτηση της ανθρωπότητας.

Η ταξική πάλη στο προσκήνιο

"Η εργατική και η εργοδοτική τάξη δεν έχουν τίποτα κοινό. Δεν μπορεί να υπάρξει ειρήνη εν όσο η πείνα και η ανάγκη επηρεάζει εκατομμύρια εργαζομένων και οι λίγοι που αποτελούν την εργοδοτική τάξη, έχουν όλα τα καλά της ζωής. Ανάμεσα σε αυτές τις δυο τάξεις ο αγώνας θα συνεχιστεί μέχρι σ' ότου οι εργάτες του κόσμου οργανωθούν ως τάξη, πάρουν τον έλεγχο των μέσων παραγωγής, καταργήσουν την μισθωτή εργασία για να ζήσουν σε αρμονία με την Γη...Αντί για το συντηρητικό σύνθημα "Ένα δίκαιο μεροκάματο για την ημερήσια εργασία" εμείς προβάλλουμε το επαναστατικό σύνθημα "Κατάργηση της μισθωτής εργασίας". Είναι η ιστορική αποστολή της εργατικής τάξης να καταργήσει τον καπιταλισμό."

Βιομηχανικοί εργάτες του κόσμου (IWW), Ιδρυτικό συνέδριο, Σικάγο, 1905

Πολλές φορές θεωρούμε ότι η ταξική πάλη είναι ένα ιστορικό δεδομένο, κάτι που συνέβηκε στο παρελθόν ή που συμβαίνει αλλού ή που δεν αφορά την πλειοψηφία του κόσμου. Η λογική της κοινωνικής συνοχής, η ρητορική της κοινωνικής ειρήνης, η πολιτική της εργατικής ενσωμάτωσης στο κράτος είναι κυρίαρχες. Όμως αν κοιτάξουμε πέραν από την επιφάνεια της αστικής δημοκρατίας θα διαπιστώσουμε ότι η κυριαρχία της αστικής τάξης βασίζεται στην αποσιώπηση της ταξικής πάλης και τον εξορισμό της από τον δημόσιο λόγο και το πολιτικό προσκήνιο. Και όμως η ταξική πάλη είναι κεντρική διάσταση στην καθημερινότητα μας. Συμβαίνει σήμερα, εδώ και τώρα, στα γραφεία, στα εργοστάσια, στα καταστήματα, στα ξενοδοχεία, στις οικοδομές. Το σαμποτάζ, η ανυπακοή, η κωλυσιεργία είναι συχνό φαινόμενο εργατικής αντίστασης και βασικό χαρακτηριστικό της εργασιακής διαδικασίας, τόσο στην Κύπρο όσο και παντού. Και αποτελεί μύθο ότι η ταξική συνείδηση δεν υπάρχει ή ότι δεν είναι ανταγωνιστική προς το κεφάλαιο. Οι εργαζόμενοι αντιλαμβάνονται τα ταξικά τους συμφέροντα, γνωρίζουν ότι υφίστανται εκμετάλλευση και επιθυμούν την ανατροπή του καπιταλισμού. Ο βασικός λόγος της διατήρησης και της αναπαραγωγής της καπιταλιστικής πραγματικότητας δεν είναι η πίστη στο υφιστάμενο κοινωνικο-οικονομικό σύστημα που τυγχάνει γενικής απαξίωσης ειδικότερα τώρα με την παγκόσμια κρίση. Είναι η αδυναμία άρθρωσης εναλλαχτικής πολιτικής, η αδυναμία ενοποίησης και συστηματοποίησης της πολιτικά ακωδικοποίητης αλλά ιστορικά παρούσας ταξικής πάλης.

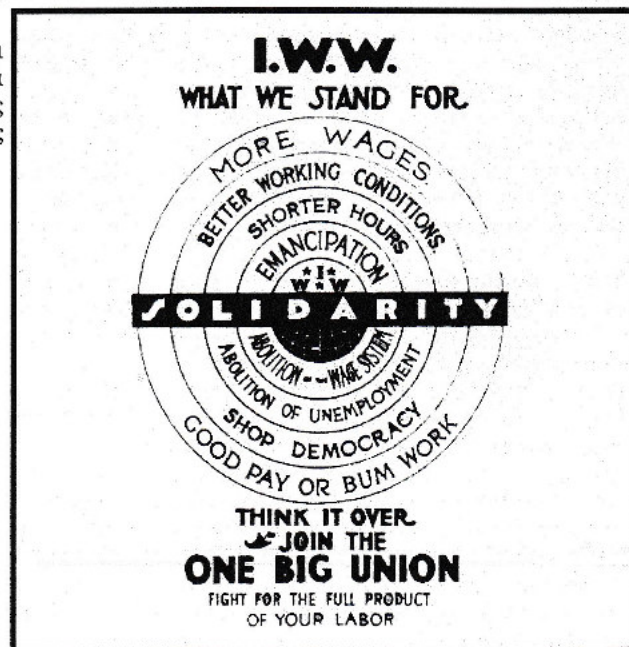
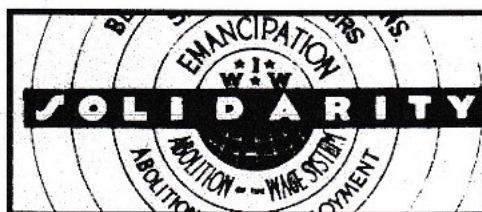
Άρα ίσως να είναι καιρός να αρχίσουμε να αρθρώνουμε αυτή την εναλλαχτική πολιτική, να δημοσιοποιούμε τις στιγμές ταξικής πάλης που βιώνουμε ή βλέπουμε, να συζητούμε τις εμπειρίες και τις σκέψεις μας, να διατηρούμε άμεσες κοινωνικές σχέσεις με τους συναδέλφους μας, έτσι ώστε να προωθούμε τη λογική της οργανωμένης πάλης, να δημιουργούμε τα δίχτυα της αντίστασης και να φτιάχνουμε τις δομές της ταξικής χειραφέτησης, άμεσα και δυναμικά.

Στεκόμαστε ανταγωνιστικά απέναντι στο κεφάλαιο, είμαστε στρατευμένοι στον αγώνα για τον ελευθεριακό κομμουνισμό. Και ο αγώνας αυτός περνά μέσα από την ενοποίηση της ταξικής πάλης με καινούργιες οργανωτικές μορφές που μπορούν να θέσουν επιτακτικά και εκ νέου την κατάργηση της μισθωτής εργασίας ως κεντρικό πολιτικό ζήτημα.

Γ.Ι., Απρίλης 2009

Τυπογραφική Κολεκτίβα «Διάδοση», ελληνική - τούρκικη έκδοση,

1η Μαΐου 2009

Απεργία στο Jumbo

Στα τέλη Ιουνίου 2008 πραγματοποιήθηκε απεργία στο κατάστημα της εταιρείας Jumbo στην Λευκωσία. Η απεργία κράτησε τρεις βδομάδες περίπου και σε αυτήν συμμετείχε μια σημαντική μειοψηφία των υπαλλήλων, κυρίως νεαρών γυναικών που κέρδισαν την στήριξη των συνδικάτων της ΣΕΚ και της ΠΕΟ καθώς και την έμπρακτη αλληλεγγύη των λιμενεργατών. Σημειώνουμε αυτή την απεργία γιατί συνιστά παράδειγμα πάλης ενάντια στην εξατομίκευση των εργασιακών σχέσεων και τις άθλιες συνθήκες εργασίας. Τόσο ο κλάδος (λιανικό εμπόριο) όσο και αυτή η κοινωνική ομάδα (νεαρές γυναίκες) δεν μας έχουν συνηθίσει σε απεργιακές κινητοποιήσεις. Για αυτό και η απεργία αυτή έχει ευρύτερη πολιτική σημασία. Παρότι η απεργία έχει λήξει χωρίς αποτέλεσμα, το ζήτημα της δημιουργίας συλλογικής σύμβασης δεν έχει κλείσει καθώς συζητείται σε επίπεδο Υπουργείου Εργασίας. Αναδημοσιεύουμε εδώ το σχετικό κείμενο με ημερομηνία 3 Ιουλίου 2008 από το μπλογκ «νεκατώματα» www.nekatomata.blogspot.com

Ένα ενημερωτικό σχόλιο για την απεργία στο Jumbo

Οι κινητοποιήσεις άρχισαν με την απόλυση ενός διευθυντή που σήμανε συναγερμό ανάμεσα στα μεσαία στελέχη της εταιρείας, καθώς φοβήθηκαν ότι θα μπορούσαν να έχουν την ίδια τύχη. Έτσι ήρθαν σε επαφή με τις συντεχνίες. Κλήθηκε γενική συνέλευση με συμμετοχή 40 ατόμων και αποφάσισαν να ζητήσουν συλλογική σύμβαση. Η διεύθυνση της εταιρείας όμως κάλεσε τα μεσαία στελέχη και τους διαβεβαίωσε ότι δεν κινδύνευαν και υποσχέθηκε Ταμείο Προνοίας για όλους τους υπαλλήλους. Εν τω μεταξύ οι συντεχνίες άρχισαν να εγγράφουν μέλη και ζήτησαν τη μεσολάβηση του Υπουργείου Εργασίας που κήρυξε αδιέξοδο. Η διεύθυνση της εταιρείας για να σπάσει το αδιέξοδο και να αποφύγει την απεργία κάλεσε τους εργαζόμενους σε διάλογο χωρίς όμως να τους αναγνωρίζει το δικαίωμα εγγραφής σε συντεχνίες. Έτσι οι συντεχνίες προχώρησαν σε απεργιακά μέτρα τα οποία, όμως, στήριξε τελικά μόνο η μειοψηφία του προσωπικού. Τα μεσαία στελέχη της εταιρείας, που εκτελούν χρέη προϊσταμένων με μια εξαίρεση αρνήθηκαν να συμμετέχουν καθώς αποδέχτηκαν τις διαβεβαιώσεις της διεύθυνσης για την ατομική τους κατοχύρωση. Η προσχώρηση των μεσαίων στελεχών στο εργοδοτικό στρατόπεδο είχε ως αντίκτυπο τον επηρεασμό πολλών εργαζομένων που δίστασαν να προχωρήσουν σε απεργιακά μέτρα. Οι κοινοτικοί, ανατολικο-Ευρωπαίοι εργατές, που τους παρέχεται διαμονή από τον εργοδότη τους, και οι ταμίες αποφάσισαν να μείνουν όλοι μέσα και να εργαστούν.

Στην εταιρεία εργοδοτούνται 110 άτομα, 70 στη Λευκωσία και 40 στη Λεμεσό όλοι με προσωπικά συμβόλαια που προνοούν μόνο ασφαλιστικές εισφορές και εργασιακό χρόνο: 40ωρη εβδομαδιαία εργασία για τους μόνιμους Κύπριους, 36ωρη για τους εποχιακούς (που αποτελούν περίπου το 1/3 του προσωπικού) και 48ωρη για τους κοινοτικούς που τους παρέχεται και διαμονή. Για τους πλειστούς υπαλλήλους η μισθοδοσία κυμαίνεται στα επίπεδα του κατώτατου μισθού, 700-800 ευρώ το μήνα. Τα μεσαία στελέχη αμείβονται με ένα σύστημα προμήθειας και υπάρχουν περι-

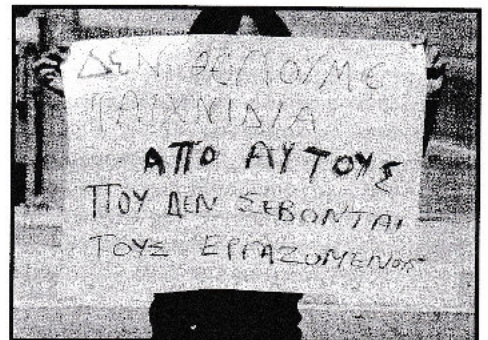
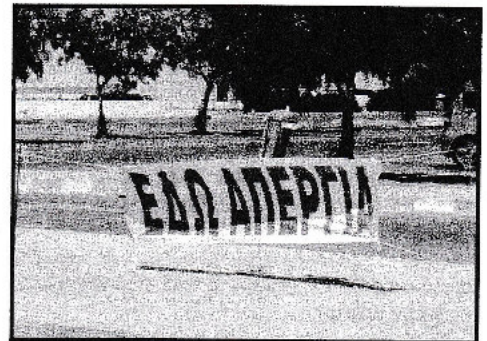
πτώσεις που ξεπερνούν τα 1500 ευρώ το μήνα σύμφωνα με τη διεύθυνση λόγω της αυξημένης κίνησης του καταστήματος. Οι υπερωρίες πληρώνονται διπλά στις αργίες και μονά στις καθημερινές όταν γράφονται αλλά αυτό συμβαίνει σπάνια (Χριστούγεννα, Πάσχα και Αύγουστο). Συνήθως οι εργαζόμενοι δουλεύουν καθημερινά μια επιπλέον ώρα χωρίς πληρωμή. Δεν έχουν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, ΑΤΑ και Ταμείο Προνοίας, παίρνουν όμως σύμφωνα με την διεύθυνση μισθολογικές αυξήσεις δυο φορές το χρόνο. Η διεύθυνση αρνείται να συνομολογήσει συλλογική σύμβαση που θα κατοχυρώσει τις θέσεις εργασίας και θεωρεί ότι τα προσωπικά συμβόλαια εκπληρώνουν αυτή τη λειτουργία. Οι συντεχνίες διαφωνούν με την αρχή της ατομικής κατοχύρωσης των προσωπικών συμβολαίων και απαιτούν συλλογική συμφωνία για όλο το προσωπικό που θα αυξήσει τα κατώτερα όρια πρόσληψης και θα εισάγει κλίμακες μισθοδοσίας. Αν η διεύθυνση θέλει να ανταμείβει κάποιους πέραν της σύμβασης οι συντεχνίες δεν φέρουν ένσταση. Θεωρούν όμως τη συλλογική σύμβαση αναγκαίο δίχτυ ασφάλειας για τους πολλούς χαμηλόμισθους.

Η απεργία βρίσκεται στην 13η μέρα. Το κατάστημα υπολειπεται. Οι 22 απεργιοί είναι κυρίως νεαρές Κύπριες γυναίκες. Ενημερώνουν τους πελάτες του καταστήματος για την απεργία και τα αιτήματά τους και τους εμποδίζουν από το να μπουν στο κατάστημα. Πολλοί πελάτες αποχωρούν και τους εύχονται καλή συνέχεια. Αρκετοί όμως επιμένουν να ψωνίσουν οπότε οι απεργιοί τους αφήνουν να περάσουν. Ένας διευθυντής της εταιρείας χτύπησε με το αυτοκίνητο του μια απεργό και το γεγονός καταγγέλθηκε στην αστυνομία.

Το ηθικό των απεργών φαίνεται ανυψωμένο. Φωνάζουν συνθήματα ποδοσφαιρικά και αντικαθιστούν την λέξη “πρωτάθλημα” με την λέξη “δικαίωμα”. Προχθές οι συναδέλφοι τους που παραβιάζουν την απεργία βγήκαν έξω και φωτογραφήθηκαν με πλακάτ εναντίον των συντεχνιών και υπέρ της εργοδοσίας. Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, ίσως λόγω των

διαφημιστικών τους συμφερόντων πρόβλεψαν την αντι-απεργιακή κινητοποίηση και τηρούν γενικότερα φιλο-εργοδοτική στάση. Οι απεργοσπάστες είναι κυρίως στελέχη, μαθητές και φοιτητές, μεσήλικες και ανατολικο-Ευρωπαίοι.

Οι απεργιοί έχουν χάσει την ελπίδα να φέρουν τους συναδέλφους τους μαζί τους. Τώρα η ελπίδα τους επικεντρώνεται στους λιμενεργάτες που από την πέμπτη μέρα της απεργίας αρνούνται να ξεφορτώσουν τα εμπορευματοκιβώτια της εταιρείας σε ένδειξη αλληλεγγύης προς τους απεργούς.

Το “τηλεπικοινωνιακό πακέτο” και το δικαίωμα στην πληροφορία

Εν μέσω προεκλογικής περιόδου για την πλήρωση των θέσεων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και προς το τέλος των εργασιών του με την παρούσα σύνθεση, υπήρξε ακόμα μια –άγνωστη στο ευρύ κοινό– προσπάθεια του Συμβουλίου των Υπουργών να καταργηθούν βασικά δικαιώματα για την πρόσβαση στην τεχνολογία. Αντίθετα με την προσπάθεια εισαγωγής πατεντών λογισμικού το 2005, αυτό το νομοσχέδιο δεν υπήρχε περίπτωση να εγκριθεί, αφού η τεράστια πλειοψηφία ευρωβουλευτών είχε δείξει την απαρésκεια της από την πρώτη ανάγνωση των τροπολογιών. Αξίζει όμως να δημοσιευθούν οι πρόνοιες του και να έρθει στην επιφάνεια η επιμονή της εκτελεστικής εξουσίας να υπηρετεί τα μεγάλα συμφέροντα και να λοδοπατεί τα δικαιώματα των απλών πολιτών.

Ας εξετάσουμε όμως για λίγο την ουσία. Η υπό συζήτηση νομοθεσία ονομάστηκε “ηλε-πικοινωνιακό πακέτο” και είχε να κάνει με μια πολύπτυχη αντιμετώπιση των προβλημάτων που παρουσιάζονται στους παροχείς τηλεπ-κοινωνιακών υπηρεσιών. Ανάμεσα σε άλλες ρυθμίσεις, στο πακέτο υπήρχαν και τροπολογίες που αφορούσαν τον τρόπο με τον οποίο οι παροχείς υπηρεσιών διαδικτύου θα μπορούσαν να ελέγχουν και να ρυθμίζουν την πρόσβαση των πελατών τους στον ιστό.

Το διαδίκτυο σήμερα διέπεται από κάποιες αρχές, μια από τις οποίες είναι η ουδετερότητα (internet neutrality). Με απλά λόγια, οι παροχείς υπηρεσιών είναι υπόχρεοι να προσφέρουν πρόσβαση σε όλες τις πληροφορίες που διατίθενται στο διαδίκτυο, χωρίς περιορισμούς. Δεν μπορεί για παράδειγμα μια τηλεπικοινωνιακή εταιρία να περιορίσει την πρόσβαση σε πληροφορίες που αφορούν ανταγωνιστές της, έστω και αν θα το ήθελε. Το νέο νομοθετικό πακέτο επέτρεπε στους παροχείς να παρακωλύουν την πρόσβαση σε όποια υπηρεσία ήθελαν και να επηρεάζει, εισάγοντας όρια ταχύτητας, την πρόσβαση στις υπηρεσίες αυτές.

Επίσης, οι παροχείς υπηρεσιών δεν μπορούν να γνωρίζουν το περιεχόμενο των δραστηριοτήτων των πελατών τους. Δεν νοείται η εταιρία που προσφέρει πρόσβαση στο διαδίκτυο να παρακολουθεί ποιες σελίδες επισκέπτεται ένας χρήστης, παραβιάζοντας έτσι την ιδιωτική του ζωή. Το νέο πακέτο επέτρεπε στις τηλεπικοινωνιακές εταιρίες να διαβάζουν κάθε πακέτο που περνά από το δίκτυο τους σε χαμηλό επίπεδο και να τα φιλτράρουν με βάση το περιεχόμενο, διαπράττοντας έτσι συστηματική παρακολούθηση των χρηστών.

Σήμερα, ισχύει ακόμα το τεκμήριο της αθωότητας. Οι τηλεπικοινωνιακές εταιρίες απαγορεύεται να περιορίσουν ή να διακόψουν την παροχή υπηρεσιών στους πελάτες τους χωρίς δικαστικό ένταλμα. Με το νέο πακέτο αυτή η βασική αρχή που διέπει όλο το δικαιοκώ σύστημα όπως το γνωρίζουμε θα ήταν πλέον ιστορία.

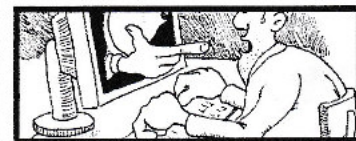
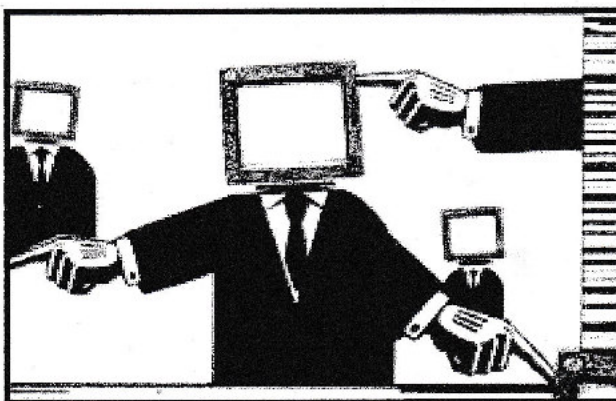
Με το νέο πακέτο οι εταιρίες θα είχαν το δικαίωμα να δρουν ως κατηγοροί, δικαστές και εκτελεστές της απόφασής τους. Σε περίπτωση καταγγελίας ή υποψίας, οι παροχείς θα είχαν το δικαίωμα να διακόψουν με συνοπτικές διαδικασίες την παροχή υπηρεσίας στο χρήστη με διάφορες προφάσεις, χωρίς να του δίδεται το δικαίωμα να υπερασπιστεί τον εαυτό του.

Το πιο πάνω μέτρο ήταν αποτέλεσμα της πίεσης που δέχονται οι πολιτικοί από τις εταιρίες που ασχολούνται με την πώληση πνευματικών δικαιωμάτων. Οι εταιρίες αυτές ήθελαν, σε συνεργασία με τις τηλεπικοινωνιακές εταιρίες, να έχουν το δικαίωμα να καταργούν τις υπηρεσίες οποιουδήποτε χρήστη υποψιάζονται για διακίνηση πειρατικού υλικού χωρίς να χρειάζονται δικαστική υποστήριξη για τις ενέργειές τους. Στο νέο πακέτο ο όρος “παράνομο περιεχόμενο” έδινε ουσιαστικά το δικαίωμα στις εταιρίες να λογοκρίνουν και να ελέγχουν κάθε δραστηριότητα του χρήστη στο διαδίκτυο.

Ευτυχώς για τον απλό πολίτη, που συνήθως δε γνωρίζει καθόλου για αυτές τις προσπάθειες περιορισμών στα δικαιώματά του, το ευρωκοινοβούλιο υπερψήφισε στο πακέτο την τροπολογία για την προστασία των δικαιωμάτων του χρήστη και καταψήφισε τις πρόνοιες που θα επέτρεπαν στις εταιρίες να παρακολουθούν τους χρήστες, να τους δικάζουν και να εκτελούν άμεσα τις ποινές με δικά τους, επιχειρηματικά κριτήρια.

Οι προσπάθειες των εταιριών είναι συνεχείς και η επιρροή τους στην συγγραφή νόμων είναι εντυπωσιακή. Τα λόμπυ πίεσης και οι εξαγορασμοί με διάφορους τρόπους τροπολογιών που να εξυπηρετούν τη δική τους ατζέντα είναι για αυτές κοινό εργαλείο. Η έλλειψη ενημέρωσης μας για τις τακτικές που ακολουθούν και τις εκάστοτε προσπάθειές τους ίσως επιτρέψουν κάποτε την εισαγωγή νόμων που να μετατρέψουν τον κόσμο της πληροφορίας σε ένα οργουελικό εφιάλτη. Επιβάλλεται οι πολίτες να παρακολουθούν τις εξελίξεις και να πνέζουν πάντα τους ψηφοθήρες για να υπερασπιστούν τα δικαιώματά τους.

*Ρίπασπις
ripsaspis@gmail.com*

Από την εξέγερση στο κίνημα;

Καθώς η ελληνική εξέγερση τον Δεκέμβρη του 2008 αποτέλεσε την σπίθα που μας επανασυγκρότησε ως ομάδα εναλλακτικής ενημέρωσης, δεν θα μπορούσαμε να μην αναφερθούμε σε αυτήν. Αναδημοσιεύουμε έτσι μια πρώτη ανάλυση της ελληνικής εξέγερσης από το μπλογκ www.rizospastes.blogspot.com.

Μια σταγόνα φτάνει για να ξεχειλίσει το ποτήρι

Η πρώτη φάση του αγώνα του Δεκέμβρη του 2008 ολοκληρώθηκε. Όλοι καταλαβαίνουν ότι ο θάνατος του Αλέξη ήταν απλά η αφορμή για να βγει στην φόρα μια συσσωρευμένη οργή για ένα πλήθος ζητημάτων όπως:

Η αστυνομική βαρβαρότητα που κορυφώθηκε τα τελευταία έτη, και με την ανοχή/άνοδο των συντηρητικών αντανεικλαστικών στην κοινωνία από το '90 (λόγω πλήθους ηττών), και με την προώθηση του δόγματος και του κράτους ασφάλειας. [...]

Η επισφάλεια. Ανεργία, κακοπληρωμένες δουλειές χωρίς δικαιώματα, ανασφάλιστη εργασία, stage και προσωρινές συμβάσεις ακόμα και στο πάλαι ποτέ «καλό δημόσιο» και άλλα πολλά που όλοι πια γνωρίζουμε.

Την προκλητική διακυβέρνηση εις βάρος του (παλιού και νέου) προλεταριάτου: δεν μιλάμε για τα σκάνδαλα και τη διαφθορά, για τον πλουτισμό και το βόλεμα των «γαλαζίων» παιδιών, αλλά για γεγονότα όπως η μεταφορά χρημάτων στις τράπεζες για να αντιμετωπιστεί η «κρίση» («κοινωνικοποίηση των ζημιών»), ο νόμος Πετραλιά, ο νόμος πλαίσιο, οι συνεχείς ιδιωτικοποιήσεις, οι συνδικαλιστικές διώξεις με την πλάτη της «Δικαιοσύνης», η εντατικοποίηση των μαθητών από το νόμο Αρσένη και μετά κ.α.

Όλα αυτά, και μια συσσωρευμένη πίεση σε όσους ακόμα πιστεύουν ότι μπορούν και πρέπει να αλλάξουν τα πράγματα, πυροδότησαν αυτό που ζούμε. Την πρώτη κοινωνική εξέγερση στον πλανήτη μετά την πρόσφατη "οικονομική" κρίση.

Δεν είμαστε Γαλλία, ή η εμφάνιση του πλήθους του νεανικού προλεταριάτου

Πολλοί, ειδικά στο εξωτερικό, παρομοιάζουν την εξέγερση της τελευταίας εβδομάδας με την εξέγερση στα γαλλικά προάστια. Παρολαυτά, πολλά πράγματα διαφέρουν, και αυτό φαίνεται και από το πώς εξελίχθηκαν τα πράγματα. Συγκεκριμένα:

Το Σάββατο το βράδυ, την πρώτη άμεση ενημέρωση και απάντηση στο γεγονός της δολοφονίας την δίνει ένα δίκτυο ανθρώπων που σχετίζεται με τους πολιτικούς χώρους: αντιεξουσιαστές και αριστερά. Αυτή η ιδιαιτερότητα της Ελλάδας, να έχει σφιχτούς πολιτικούς-ιδεολογικούς χώρους, μια ιδιαιτερότητα που πολλές φορές μπλοκάρει παρά εξυπηρετεί τις κινηματικές-κοινωνικές διεργασίες (με τους εισοδισμούς, τους πολιτικούς ανταγωνισμούς, τους σεχταρισμούς κτλ.) ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΦΟΡΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΗΣΕ ΥΠΕΡ. Ο πολιτικοποιημένος κόσμος ήταν που κατέβηκε την Κυριακή, και ΕΝΩΜΕΝΟΣ έδωσε μια πρώτη, πολύ δυναμική απάντηση, δημιουργώντας το κλίμα του ξεσηκωμού.

Και την Δευτέρα, 8/12, αυτή την ιστορική πια μέρα, γίνεται η εξέγερση. Πέρα από τους πολιτικοποιημένους εισβάλλουν στο προσκήνιο οι **οργισμένοι μαθητές**, που ο δυναμισμός τους ξεπερνά κατά πολύ κάθε αναρχικό και αριστερό χώρο. Εισβάλλουν ακόμα στο ιστορικό προσκήνιο οι **μετανάστες, κυρίως 2ης γενιάς**, που εκφράζουν χρόνια συσσωρευμένης καταπίεσης[1]. Εισβάλλουν ακόμα οι **νέοι επισφαλείς**, νέοι άνθρωποι που η πρώτη τους δειλή εμφάνιση έγινε με τις απεργίες για το Ασφαλιστικό, αλλά τώρα κατέβηκαν με μεγαλύτερη οργή. **Κακά τα ψέμματα: το νεανικό προλεταριάτο ήταν αυτό που κατέβηκε και αποφάσισε ΝΑ ΚΑΟΥΝ ΟΙ ΠΟΛΕΙΣ.**

Ακόμα και αν κάποιος δεν έσπαγε ή δεν ήθελε να είναι σπάστης, καταλάβαινε και ανεχόταν πλήρως την οργή: έπρεπε να γίνουν όλα λαμπόγυαλο, όχι μόνο για να «πάρουν το μήνυμα», όχι μόνο για να «πέσει η Κυβέρνηση», αλλά για να **δηλωθεί ότι υπάρχει ένα ιστορικό όριο του τι μπορεί να γίνεται και να μη γίνεται σε αυτόν τον τόπο. ΩΣ ΕΔΩ.**

Με αυτήν την έννοια, η εξέγερση ήταν προϊόν όχι μεταναστών-αποκλεισμένων στα γκέτο, αλλά των διάχυτων αποκλεισμένων και χτυπημένων από τον νεοφιλελευθερισμό, του πλήθους του νεανικού προλεταριάτου. [...]

Μόνο τα τελευταία 2 χρόνια κάτι άρχισε να κινείται: με την επιθετική απεργία των 6 εβδομάδων των δασκάλων, με το μεγάλο φοιτητικό κίνημα, με τις απεργίες για το Ασφαλιστικό. Αλλά και με την άνοδο της συζήτησης για την επισφάλεια, με την συνεχή

ανάδειξη των προβλημάτων των μεταναστών, με την κριτική στον γραφειοκρατικό και παραδοσιακό τρόπο οργάνωσης και δράσης και την αναζήτηση νέων τρόπων έκφρασης π.χ. φόρουμ εργαζομένων, σωματεία βάσης, blogs πολιτικού προβληματισμού κ.α.. Και πάλι: τίποτα δεν προδικάζει αυτό που θα γινόταν...

Γιατί η εβδομάδα που πέρασε άλλαξε αμετάκλητα τα πράγματα. Όχι, δεν κατέβηκε η εργατική τάξη του ιδιωτικού ή δημόσιου τομέα στις «κρίσιμες, παραγωγικές ηλικίες», όχι, δεν κατέβηκε ο «λαός», **ΑΛΛΑ ΤΟ ΝΕΑΝΙΚΟ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟ ΑΝΑΓΚΑΣΕ ΜΕ ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΕΚΑΝΕ ΝΑ ΠΑΡΟΥΝ ΟΛΟΙ ΘΕΣΗ, ΑΝΑΓΚΑΣΕ ΤΟΥΣ ΠΑΝΤΕΣ ΝΑ ΔΟΥΝ ΟΤΙ ΚΑΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ, ΝΑ ΑΛΛΑΞΕΙ.**

Το αστικό κομματικό σύστημα σε κλονισμό

Ψάχνουν λοιπόν να δούνε τι φταίει, πολιτικοί, δημοσιογράφοι, «αναλυτές». Μέχρι και οι ίδιοι αναγνωρίζουν έμμεσα ότι η νέα ταξικότητα που δημιουργήθηκε βήμα-βήμα τα τελευταία 20 χρόνια, οι νέες ανισότητες, οι νέοι αποκλεισμοί, εξεγέρθηκαν. Ψάχνουν να διαχειριστούν μια κατάσταση αλλά δεν μπορούν. **Δηλώσεις νομιμοφροσύνης** ζητάνε στην Βουλή, αποκήρυξη της βίας. Και όλοι συμμετέχουν στο παιχνίδι, όλα τα κόμματα^[1]. Αλλά γνωρίζουν καλά ότι το πρόβλημα είναι πιο βαθύ. Το γνωρίζουν πολύ καλά. Και το χειρότερο για αυτούς είναι ότι δεν έχουν κανένα New Deal στο συρτάρι τους. Ποιος «πράσινος καπιταλισμός», ποιος «νεοκενσυνισμός», ποια «προοδευτική σοσιαλιστική διακυβέρνηση», ποιο «λαϊκό αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο»: πολλά περισσότερα μπήκαν αυτές τις μέρες επί τάπητος και το ξέρουν. **Πολλά περισσότερα ζητήθηκαν**, πολλά περισσότερα από τα κυβερνητικά προγράμματα που υπόσχονται, που κάθονται και γράφουν σε κλειστά think tanks... Σκεφτείτε, τι σημαίνει π.χ. να αφοπλιστεί η αστυνομία, να διαλυθούν τα ΜΑΤ, που ζητάει ο αγωνιζόμενος κόσμος; Και αν γίνει αυτό, ποιος εγγυάται πια την (αστική) τάξη; Και ο κόσμος ενδιαφέρεται πια για την (αστική) τάξη;

Βρισκόμαστε σε ένα μεταίχιμο

Για πρώτη φορά το άγχος της σύγκρουσης βγήκε από την μέση. Μια ζωή έμπαυε το ζήτημα «βίαιη σύγκρουση ή όχι», μια ζωή περιμέναμε την κορύφωση και όλοι τσακωνόνταν για το πώς θα ήταν αυτή: ειρηνική ή συγκρουσιακή; Τώρα ήρθαν τα πράγματα «τούμπα». **Ξεκινήσαμε ουσιαστικά με ΜΑΖΙΚΗ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ και τώρα πια δεν έχουμε το άγχος της βίας.** Το μήνυμα για τις δυνάμεις μας το πήραν. Τώρα ξεκινάει η δεύτερη φάση του αγώνα: να λάβει αυτός ευρύτερα κοινωνικά χαρακτηριστικά (δες π.χ. τις καταλήψεις σε δημόσιους χώρους και τις ανοιχτές λαϊκές συνελεύσεις όπως στο Μπραχάμι), να ανοίξει το ζήτημα πέρα από το νεανικό προλεταριάτο, να θέσει και άλλα περιεχόμενα. Κρίσιμο θα είναι αν θα στηριχτεί ο αγώνας σε κοινωνικά υποκείμενα με «υλική σύνδεση» (χωρική, συμφερόντων,

κοιλούρας) όπως οι μαθητές και οι φοιτητές. **Πολύ κρίσιμο, γιατί μόνο με «σφριγηλά κοινωνικά υποκείμενα» μπορεί να συνδεθεί ο νέος, διάχυτος-επιφανής εργάτης, καθώς και οι μετανάστες χωρίς φωνή. Και μόνο με κοινωνικά υποκείμενα στον δρόμο μπορεί να κάνει το βήμα και ο «μεσήλικας προλετάριος», ανοίγοντας και τα δικά του ζητήματα (και όχι μόνο βλεπόντας πορείες από τους πολιτικοποιημένους).** Φαίνεται πάντως ότι υπάρχει πολύ κεκτημένη ταχύτητα και ο αγώνας θα κρατήσει ως τα Χριστούγεννα. Μετά όλα είναι ανοιχτά. Όπως και να έχει, αυτή η εξέγερση είναι πολύ πιθανόν να λειτουργήσει όπως η ιταλική Piazza Statuto ή ο δικός μας Νοέμβρης του '73: να δώσει δηλαδή κοινωνική αυτοπεποίθηση, να αντανakλαστεί σε άλλους, νέους αγώνες από εδώ και πέρα. Μπορούμε λοιπόν να το βροντοφωνάξουμε:

Σύντροφοι, είμαστε σε καλύτερη θέση πια!

mr_sun_light, 13 Δεκέμβρη 2008, Θεσσαλονίκη

[1] Σημαντικό ρόλο στο ότι οι μετανάστες 2ης γενιάς μπήκαν στο παιχνίδι ήταν: α) το ότι ο χωρικός αποκλεισμός δεν είναι τόσο έντονος στην Ελλάδα όσο σε άλλες ευρωπαϊκές πόλεις και β) υπάρχει πραγματική επαφή, συνέρευση και πρόωθηση της ζύμωσης και της αλληλεγγύης μεταξύ των ντόπιων και μεταναστών μαθητών στα σχολεία. Αυτό οφείλεται και στην αδυναμία του Κράτους να προωθήσει μια διαχωριστική εκπαίδευση, αλλά και στην υπέρογκη προσπάθεια ριζοσπαστών εκπαιδευτικών τα τελευταία 15 χρόνια να αίρονται οι αποκλεισμοί και «η Μπρουνίλντα να κάθεται δίπλα στην Δήμητρα». Από αυτούς τους μετανάστες 2ης γενιάς έχουμε κάθε λόγο να περιμένουμε ακόμα περισσότερα. Άλλωστε ιστορικά ήταν πάντα η 2η γενιά μεταναστών που ξεσηκωνόταν σε όλες τις χώρες, και όχι η 1η γενιά, η οποία πάλευε να σταθεί στα πόδια της και να επιβιώσει.

[2] Για τα παραδοσιακά συνδικάτα, ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, αλήθεια, τι να πούμε; Με τον όλο χειρισμό της απεργίας της 10ης Δεκέμβρη φάνηκε το πόσο ανίκανοι είναι πια να εκμεταλλευτούν μια τέτοια κατάσταση αναβρασμού προς όφελος τους, να την διαμεσολαβήσουν και να την χρησιμοποιήσουν για να βελτιώσουν τη θέση τους ως κάστα γραφειοκρατών συνδικαλιστών. Δεν είναι μόνο ότι και οι ίδιοι, με την χρόνια υποταγή τους, δεν έχουν πια εμπειρίες αγώνα και διαμεσολάβησης των αγώνων, αλλά και το ότι δεν έχουν καμία μα καμία επαφή με το οργισμένο νεανικό προλεταριάτο.

Αυτόνομη Δράση Αντιεξουσιαστών (ΑΔΑ): η σκέψη γύρω από την ανάγκη για δράση

«Αναρχισμός δεν είναι μια έννοια που μπορεί να κλειδωθεί σε μια λέξη ως ταφόπλακα... αλλά μια συνεχής μεταστροφή της θεωρίας σε πράξη και της πράξης σε θεωρία»,
Αλφρέντο Μπονάνο

«Η Αναρχία είναι η ηθική χειραφέτηση, που σ' αυτήν στηρίζεται η ελεύθερη ανάπτυξη του ολοκληρωμένου και ανεπτυγμένου ανθρώπου, προϋποθέτει τη διανοητική, πολιτική και κοινωνική χειραφέτηση του», Προυντόν.

Μέσα στο σύστημα εκμετάλλευσης και καταπίεσης εμφανίζεται η ανάγκη για άμεση δράση και οργάνωση. Εμφανίζεται η ανάγκη για άμεση δράση και κριτική σκέψη ως προς το σύγχρονο πολιτισμό που προωθεί και διαιωνίζει την εκμετάλλευση του ανθρώπου στον άνθρωπο, τον εξανδραποδισμό, την απομόνωση, την οικονομική ανισότητα, την αποξένωση, την απάθεια και τη θεαματική σύγχυση. Αυτή η ανάγκη οδήγησε στη δημιουργία της πολιτικής ομάδας ΑΔΑ.

Στα πλαίσια του πολιτικού σκέλους της, η ΑΔΑ περιστρέφεται κυρίως γύρω από τη σκέψη του κοινωνικού αναρχισμού, λειτουργώντας αντιεραρχικά και αμεσοδημοκρατικά. Μέρος του ευρύτερου ελευθεριακού κινήματος και συνεχιστές της αναρχικής και ελευθεριακής σκέψης εμφανίζεται σε μας η αναγκαιότητα οργάνωσης μέσω πολιτικών ομάδων. Οι πολιτικές οργανώσεις είναι το έδαφος για ανάπτυξη της κριτικής απέναντι στην κυρίαρχη ιδεολογία και ηγεμονία. Είναι το έδαφος για άμεση αντίσταση προς το κεφαλαίο και το κράτος και στήριξη και διαιώνιση των τοπικών και διεθνών κοινωνικών αγώνων.

Πικασάνε. «Η προπαγάνδα των ιδεών είναι μια χίμαιρα και η διαπαιδαγώγηση του λαού παραλογισμός». Έτσι η άμεση εμπλοκή του χώρου στην κοινωνία είναι το κλειδί για την προώθηση της ελευθεριακής σκέψης και αυτό θα επιτευχθεί μόνο με τη συνεχή άμεση δράση, κριτική σκέψη και ανάλυση των κοινωνικών προβλημάτων.

Είμαστε μέρος της κοινωνίας και όχι καθοδηγητές της και δεν διακατέχουμε την αλήθεια, την αλήθεια τη διακατέχουν μόνο οι θρήσκοι και οι ηλίθιοι. Η κοινωνική επανάσταση είναι υπόθεση της κοινωνίας και μόνο της κοινωνίας, εμείς απλώς νιώθουμε την ανάγκη της επιτάχυνσής της.

Η κοινωνία είναι ένα καζάνι που βράζει και είναι έτοιμο να ξεχειλίσει και όταν αυτό γίνει, θα πρέπει να είμαστε έτοιμοι να προχωρήσουμε στον πλήρη κοινωνικό μετασχηματισμό, σε μια κοινωνία που θα λειτουργεί σε επίπεδο αυτονομίας, αυτοοργάνωσης, αλληλεγγύης και οικονομικής ισότητας.

ΑΔΑ Χρονικό δράσης

- Εκλογική απεργία (περίοδος των εκλογών, 2008)
- Για τη θέση της γυναίκας (παγκόσμια μέρα της γυναίκας, 2008)
- Άνοιγμα της οδού Λήδρας (21/3/2008).
- Παρέμβαση για την κοπή δέντρων στην οδό Διαγόρου (22/3/2008)
- Αντιπολεμική πορεία στην αμερικανική πρεσβεία (23/3/2008)

- Ανεξάρτητη πρωτομαγιά (1/5/2008)
- Ποδηλατοπορεία Critical mass (10/5/2008)
- Όχι στην ανάπλαση του κεφαλαίου (31/5/2008)
- 3ημερο ελευθεριακό φεστιβάλ –παρέμβαση στον κατασκηνωτικό χώρο Πόλης Χρυσοχούς (18-19-20/7/2008)
- Πορεία ειρήνης (1/9/2008)
- Εκδήλωση διαμαρτυρίας με αφορμή το επιβαλλόμενο σχέδιο ανάπλασης της Πλ. Ελευθέριας και ποδηλατοπορεία Critical mass (27/9/2008)
- Πρόταση για δημιουργία δικτύου αναρχικών Μέσης Ανατολής (20/10/2008)
- Πορεία Πολυτεχνείου και παρέμβαση διαμαρτυρίας στην ελληνική πρεσβεία σε αλληλεγγύη με τον αγώνα των 7000 χιλιάδων απεργών πείνας στις φύλακες της Ελλάδας (17/11/2008)
- Στήριξη της πρωτοβουλίας για το παλιό ΓΣΠ (29/11/2008)
- Πορεία στην ελληνική πρεσβεία ενάντια στην κρατική τρομοκρατία και τη δολοφονία του Αλέξη (8-9/12/2008)
- Παγκόσμια μέρα ενάντια στην κρατική καταστολή (18/12/2008)
- Ποδηλατοπορεία Critical mass ενάντια στην κρατική καταστολή (20/12/2008)
- Χριστουγεννιάτικη παρέμβαση στη Πλ. Ελευθέριας με θέμα την κρατική τρομοκρατία (22/12/2008)
- Πορεία αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό (3/1/2009)
- Δικαιοτική Πορεία (7/3/2009)
- Κινητοποιήσεις για την απόφαση δικαστηρίου για την αθώωση των δέκα μπάτσων βασανιστών (20/3/2009)
- Συμμετοχή της ομάδας σε λαϊκή συνέλευση ενάντια στην κρατική τρομοκρατία (20-21/3/2009)
- Συμμετοχή και κοινός αγώνας με την κίνηση πολιτών Αλερτ (23-24-26-28/3/2009)-(25/4/2009) (η δράση συνεχίζεται σε επίπεδο συζήτησης και ανάλυσης)
- Ποδηλατοπορεία Critical mass ενάντια στην κρατική βία και καταστολή (9/5/2009)
- Συμμετοχή σε συζήτηση του ECBO για τους αντιρρησίες συνείδησης (15/5/2009)
- Αντικαπιταλιστική παρέμβαση στα Mc Donalds της Λήδρας (23/5/2009)

Πολιτικές Συνεργασίες της ΑΔΑ

- Τυπογραφική κολεκτίβα “διάδοση” \ Ένωση αναρχικών
- Αν.α.τροπή
- Βιβλιοθήκη “ΑΓράμματα”
- Φάλιες εναλλακτικά media
- Κατάληψη και κοινωνικό κέντρο «Το φανάρι του Διογένη» (29/9/2008 – 7/2/2009)
- Φόρουμ «Island Anarchy»

Όχι για την κοινωνία, με την κοινωνία
Αντίσταση σε όσους εκμηδενίζουν τη σημασία της ύπαρξης του ανθρώπου.

Αντρέας Σάλαγος

ΝΗ ΑΝΘΡΩΠΙΝΕ ΦΑΛΙΕΣ

www.falies3.wordpress.com

Φάλιες Εναλλακτικά MeDIA

copyleft

Ιούνιος 2009

Φάλιες

ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΑ meDIA

προβολή:

MODERN
TIMES

animation

πειραματική
ΜΟΥΣΙΚΗ
ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

φωτογραφία

dj
πάρτι

19 ΙΟΥΝΙΟΥ στο ΧΑΝΙ ΚΑΤΜΑΚΛΙΟΥ

Είσοδος ελεύθερη Έναρξη 20:00 μ.μ.

www.falies3.wordpress.com